

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U ZAVIDOVIĆIMA
ODJELJENJE U MAGLAJU
Broj: 42 I P 011878 17 P
Maglaj, 07.10.2020. godine

Općinski sud u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju, sudija Marina Mitrović, postupajući po tužbi tužiteljice Kusr Sadide r. Žuna iz Maglaja, Domislica, zastupane po punomoćniku Marjanović Franji, advokatu iz Žepča, protiv tuženih: 1. Kusr r. Kadušić Zehide kći Mehmeda iz Maglaj, Domislica, zastupane po punomoćniku Muhamedović Enisu, advokatu iz Maglaj, i 2. Kusr Ibrahima, Waseerbank 67, Recklinghausen, Njemačka, radi neosnovanog bogaćenja, v.s. 20.000,00 KM, po zaključenju glavne, usmene i javne rasprave dana 10.09.2020. godine u prisustvu punomoćnika tužiteljice i prvotužene, a u odsustvu uredno obaviještenog drugotuženog, dana 07.10.2020. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Prvotužena Kusr Zehida je dužna tužiteljici Kusr Sadidi da isplati iznos od 17.025,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 12.07.2017. godine, pa do isplate, kao i da joj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.843,05 KM, sve u roku od 30 dana.

Drugotuženi Kusr Ibrahim je dužan tužiteljici Kusr Sadidi da isplati iznos od 23.515,90 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 12.07.2017. godine, pa do isplate, kao i da joj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.843,05 KM, sve u roku od 30 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Dana 12.07.2017. godine, tužiteljica je po punomoćniku, protiv tuženih podnijela tužbu zbog neosnovanog bogaćenja, v.s. 20.000,00 KM. U tužbi je navedeno da su prvotužena Kusr Zehida i drugotuženi Kusr Ibrahim u periodu od 21.05.1970. godine pa do 01.06.1996. godine bili u bračnoj zajednici, koji brak je razveden presudom Osnovnog suda u Maglaju, broj: P. 45/96 od 01.07.1996. godine, a faktički prekid bračne zajednice se desio još 1993. godine. Nakon toga, prvotužena Kusr Zehida je podnijela tužbu za utvrđivanje bračne stečevine, pa je presudom Općinskog suda u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju, broj: 42 I P 002446 10 P od 31.05.2012. godine utvrđeno da zajedničku bračnu stečevinu prvotužene Kusr Zehide i drugotuženog Kusr Ibrahima, čine nekretnine upisane u P.L. broj 242/02 K.O. Mladoševica i u P.L. br. 335/01 K.O. Mladoševica, te je obavezan drugotuženi Kusr Ibrahim da prvotuženoj Kusr Zehidi naknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 7.221,70 KM. Presudom Kantonalnog suda u Zenici, broj: 42 I P 002446 12 Gž od 03.12.2012. godine odbijena je žalba drugotuženog, te potvrđena prvostepena presuda. Rješenjem Općinskog suda u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju, broj: 42 I V 006339 13 V od 25.07.2014. godine izvršena je fizička dioba nekretnina u suvlasništvu prvotužene Kusr Zehide i

drugotuženog Kusr Ibrahim, na način da je prvotuženoj Kusr Zehidi pripala etaža sprata stambenog objekta sa postojećim ulazom pored kotlovnice, prizemni aneks uz stambeni objekat označen kao kotlovnica, 22,00 m zidane ograde visine 1,20 m sa kliznom kapijom i 805 m² zemljišta označenog u skici vještaka geodetske struke sa plavom bojom i to su dijelovi k.č. broj 1074/5, 1074/6 i 1074/2, dok je drugotuženom Kusr Ibrahimu pripalo: - dio etaža prizemlja stambenog objekta sa postojećim ulazom od lokalnog puta, pomoćni ekonomski objekat sa pečenjarom, kompletana zidana ograda visine 2,00 metara sa glavnim ulaznim kapijama, 7,00 metara zidane ograde visine 1,20 metara, kompletno popločanje (osim u dijelu širine 1,0 metara lijevo od ulaznih vrata za sprat) i 805 m² zemljišta, a koji je u skici vještaka geodetske struke od 06.05.2014. godine išpartan crvenom bojom i odnosi se k.č. 1074/5, 1074/6 i 1074/2, dok je dio zemljišta ispod kuće u površini od 93 m², a koji je na skici vještaka geodetske struke išpartan crnom bojom sa dijelom 1/2 pripalo je prvotuženoj Kusr Zehidi i drugotuženom Kusr Ibrahimu, a istim rješenjem je drugotuženi Kusr Ibrahim obavezan isplatiti prvotuženoj Kusr Zehidi na ime razlike vrijednosti dijelova u nekretninama u suvlasništvu novčani iznos od 15.469,40 KM. Takođe, obavezan je drugotuženi Kusr Ibrahim da o svom trošku izvrši razdvajanje instalacija električne energije za svoj dio (prizemlje) i isključiti se iz sistema centralnog grijanja na način što će radijatore iz prizemlja isključiti iz sistema centralnog grijanja uspostavljenog od kotlovnice koja je u sastavu dijela prvotužene Kusr Zehide, te naknaditi 1/2 prouzrokovanih troškova i to u iznosu od 1.457,37 KM. Prvotužena Kusr Zehida je kod Općinskog suda u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju pokrenula izvršni postupak protiv izvršenika, tj. drugotuženog Kusr Ibrahim radi potraživanja iznosa od 15.469,40 KM, troškova izvršnog postupka u iznosu od 1.475,37 KM, zakonskih zateznih kamata i troškova izvršnog postupka, pa je isti sud i donio rješenje o izvršenju, broj: 42 I 1 010431 16 I radi prodaje nepokretnosti izvršenika upisanih u zk. ul. broj 6. K.O. Mladoševica, suvlasništvo prvotužene Kusr Zehide i drugotuženog Kusr Ibrahim. Dalje je navedeno da je predmetna stambena porodična kuća tokom rata zapaljena, izgorila i devastirana, a na zemljištu je ostao dovod infrastrukture (voda, odvod, struja), temelji, temeljni serklaži i zidovi, mrtva ploča, zidovi prizemlja (oštećeni), AB ploča (međuspratna konstrukcija), zidovi sprata (oštećeni), stubište (oštećeno), te AB ploča (tavanska konstrukcija). Sve ostalo od kuće je totalno oštećeno. Procijenjena vrijednost porodične kuće prije sanacije iznosila je 30.118,00 KM. Tužiteljica Kusr Sedida i drugotuženi Kusr Ibrahim su dana 21.09.1995. godine zasnovali vanbračnu zajednicu, a nakon toga 19.08.1996. godine su kod Matičnog ureda u Maglaju zaključili i brak. Odmah po zaključenju braka tužiteljica Kusr Sedida i drugotuženi Kusr Ibrahim su upravo radi zaključenog braka i rješavanja stambenog pitanja, zajedničkim radom i zajedničkim sredstvima tokom braka pristupili izgradnji i uređenju predmetne stambene porodične kuće, kotlovnice i pomoćnog ekonomskog objekata sa pečenjarom na predmetnim nekretninama upisanih u zk. ul. broj 6. K.O. Mladoševica. Predmetne nekretnine u vrijeme trajanja bračne zajednice između tužiteljice Kusr Sedide i drugotuženog Kusr Ibrahim bile su u evidenciji nekretnina upisane samo na ime drugotuženog Kusr Ibrahim, sa dijelom 1/1, a nakon pravosnažnosti presude Općinskog suda u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju, broj: 42 I P 002446 10 P od 31.05.2012. godine, 03.12.2012. godine, upisane su u korist prvotužene Kusr Zehide i drugotuženog Kusr Ibrahim, sa dijelom od po 1/2. Drugotuženi Kusr Ibrahim je u vrijeme trajanja bračne zajednice sa tužiteljicom Kusr Sadidom, radio u R. Njemačkoj, kao i tužiteljica Kusr Sadida, i to u više različitih firmi, te su od ostvarenih primanja zajednički finansirali i adaptirali u ratu uništenu predmetnu stambenu porodičnu kuću. Tužiteljica Kusr Sadida i drugotuženi Kusr Ibrahim su takođe zajedničkim

radom i sredstvima pored obnove porodične kuće, nanovo izgradili i kotlovnicu i pomoćni gospodarski objekat. Pored navedenih sredstva, tužiteljica Kusur Sadida je upravo zbog zaključenog braka sa drugotuženim Kusur Ibrahimom i sticanja bračne stečevine, imovinu svog oca i majke, a koja joj je pripala nakon njihove smrti, temeljem zakonskog nasljeđivanja, ustupila uz naknadu ostaloj braći, pa je i iz tih novčanih sredstva, finansirala izgradnju predmetnih objekata. Navela je da je vrijednost zajedničkog ukupnog ulaganja iznosila najmanje 75.000,00 KM, a koja ulaganja su presudom ovog suda od 31.05.2012. godine postala imovina tuženih sa dijelom od 1/2 bez valjanog pravnog osnova čime su se isti neosnovano obogatili. Na pripremnom ročištu dana 09.07.2019. godine, punomoćnik tužiteljice je naveo da je prvotužena stekla predmetnu imovinu tek po pravosnažnosti presude Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju 31.05.2012. godine, pa se zastarijevanje potraživanja 5 godina po osnovu neosnovanog bogaćenja računa od trenutka kada se dužnikova imovina povećala u konkretnom imovinu tuženih i to na račun tužiteljice. Na glavnoj raspravi dana 10.09.2020. godine je navedeno da je u izvršnom postupku koji je prvotužena pokrenula protiv izvršenika, tj. drugotuženog Kusur Ibrahima radi potraživanja iznosa od 15.469,40 KM, troškova izvršnog postupka u iznosu od 1.475,37 KM, zakonskih zateznih kamata i troškova izvršnog postupka, dana 04.07.2017. godine na osnovu rješenja o dosudi Općinskog suda u Zavidovićima Odjeljenja u Maglaju, broj: 42 1 010431 16 1 od 15.05.2017. godine uknjiženo pravo vlasništva predmetnih nekretnina na prvotuženu Kusur Zehidu sa dijelom 1/1.

Konačno opredijeljenim tužbenim zahtjevom tužiteljica je tražila da sud donese presudu kojom će obavezati tužene da isplate iznos od 40.541,30 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 03.12.2012. godine, pa do isplate, kao i da joj naknade troškove parničnog postupka, sve u roku od 30 dana.

U završnom izlaganju je navela da je visinu tužbenog zahtjeva opredijelila shodno nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke Halilović Jasmina od 23.09.2019. godine i dopune nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke Halilović Jasmina od 26.12.2019. godine i to kao 1/2 vrijednosti ulaganja od 111.682,60 KM, umanjeno za vrijednost kuće prije sanacije od 30.000,00 KM. Smatra da su se tuženi neosnovano obogatili za konačno opredijeljeni iznos, te je predložila da sud usvoji konačno opredijeljeni tužbeni zahtjev i da obaveže tužene na naknadu troškova postupka prema priloženom troškovniku uloženom u spis.

U odgovoru na tužbu prvotužena je po punomoćniku navela da osporava u cijelosti tužbeni zahtjev tužiteljice jer nije tačno da je tužiteljica vršila ulaganja u predmetnu nekretninu obzirom da predmetna nekretnina predstavlja zajedničku bračnu stečevinu prvotužene i drugotuženog. Ističe prigovor zastare potraživanja u skladu sa odredbama člana 371. ZOO-a F BiH jer iz činjeničnih navoda tužbe proizilazi da su eventualna ulaganja u predmetnu nekretninu vršena nakon što su tužiteljica i drugotuženi zaključili brak 1996. godine, pa su takva ulaganja, i ako su bila, zastarila za potraživanje nakon proteka roka od 5 godina od izvršenih ulaganja. Na pripremnom ročištu dana 09.07.2019. godine je punomoćnik prvotužene naveo i da je drugotuženi očito zainteresovan za rješavanje ovog spora na način kako je to zamislila tužiteljica tj. njegova sadašnja supruga pa zbog toga besprijeckorno priznaje sve navode tužbe i pokušava pomoći tužiteljici da uspije sa tužbenim zahtjevom, te prigovor zastare obrazlaže i time što tužiteljica neprekidno živi u braku sa drugotuženim i lično joj je poznato da prvotužena

sa drugotuženim vodi spor povodom predmetne nekretnine neprekidno počev od 1998. godine.

U završnom izlaganju punomoćnik prvotužene je naveo da je prvotužena pola predmetnih nekretnina stekla na osnovu presude o utvrđivanju bračne stečevine CMS broj 2446 od 31.05.2012. godine a drugu polovinu predmetnih nekretnina je stekla rješenjem o dosudi ovog suda CMS broj 10431 od 15.05.2017. godine, što će reći da je polovinu predmetnih nekretnina kupila, pa sve i da je tužiteljica ulagala u predmetnu nekretninu, nije aktivno legitimisana zahtijevati od prvotužene da joj plati ono što je eventualno tužiteljica uložila u pola predmetne nekretnine koju je prvotužena kupila od drugotuženog u izvršnom postupku. Predložio je da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije kao neosnovan i tužiteljica da se obaveže da prvotuženoj naknadi troškove ovog parničnog postupka prema troškovniku kojeg je uložio u spis.

U odgovoru na tužbu drugotuženi je u cijelosti priznao postavljenu tužbeni zahtjev tužiteljice i sve navode tužiteljice, i pri tome ostao do kraja postupka.

U dokazanom postupku, shodno odredbi čl. 7. Zakona o parničnom postupku FBiH (Sl. novine FBiH broj 53/03, 73/05 i 19/06, 98/15) provedeni su sljedeći dokazi: Izvod iz matične knjige vjenčanih za Kusur Ibrahima i Kusur Sadidu od 15.05.2017. godine, Presuda Općinskog suda u Maglaju, broj: P.45/96 od 01.07.1996. godine, Presuda Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju, broj: 42 I P 002446 10 P od 31.05.2012. godine, Presuda Kantonalnog suda u Zenici, broj: 42 I P 002446 12 Gž od 03.12.2012. godine, Rješenje Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju, broj: 42 I V 006339 13 V od 25.07.2014. godine, Zaključak Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju o drugoj prodaji nepokretnosti, broj: 42 I I 010431 16 I od 05.04.2017. godine, Kopija katastarskog plana od 25.07.2016. godine, ZK, ul. broj 6. K.O. Mladoševica od 30.06.2017. godine, Rješenje o izvršenju Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju broj: 42 I I 010431 16 I od 05.12.2016. godine, Zaključak Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju broj: 42 I I 010431 16 I od 01.02.2019. godine, Rješenje o dosudi nepokretnosti Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju broj: 42 I I 010431 16 I od 15.05.2017. godine, Rješenje o namirenju Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju broj: 42 I I 010431 16 I od 07.06.2016. godine, Rješenje Općinskog suda u Zavidovićima, ZK ured u Maglaju broj: 042-I-DN-17-005 115 od 07.08.2017. godine, Dvije fotografije sa izgledom kuće koja je izgrađena na predmetnim nekretninama a učinjene dana 23.04.1994. godine, Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka iz oblasti arhitekture i građevinarstva Halilović Jasmina od 21.05.2002. godine, Izvodi Sparkasse bank d.d. od 12.05.2010. godine, od 13.07.2010. godine, 16.12.2010. godine, 14.07.2010. godine, od 16.12.2010. godine, od 13.04.2011. godine, od 20.07.2011. godine, od 27.12.2012. godine, od 02.03.2012. godine, od 22.12.2011. godine, zajedno sa prevodom ovlaštenog sudskog tumača sa njemačkog jezika na bosanski jezik, Kopiju Štedne knjižnice PBS devizne i dinarske na ime Kusur Ibrahima (tri stranice), Račun – otpremnica Festa d.o.o. Kraševo broj: 0197-10, Priznanica br. 194/10 od 06.04.2010. godine, Izjava od 23.03.2019. godine, Uvid u PL br. 488 KO Sebuja, Isplata od 05.01.2010. godine, Prijedlog za obustavljanje izvršnog postupka, rješenje o obustavljanju izvršenja od 01.02.2019. godine i Zapisnik o uvođenju u posjed ovog suda od 20.12.2018. godine, sve iz izvršnog predmeta broj: 42 I I 010431 16 I, Dostavnice za prijem presude Kantonalnog suda u Zenici od 03.12.2012. godine, koje se nalaze u spisu ovog suda broj: 42 I P 002446 10 P,

Prijava o izvršenju krivičnog djela od 31.12.2015. godine, Podnesak PS Maglaj od 30.12.2015. godine, Službena zabilješka PS Maglaj od 29.12.2015. godine, Spis ovog suda br. K 54/00 – M i to Presuda K 54/00 – M od 21.07.2006. godine i privatna tužba od 13.07.2000. godine, Spis ovog suda broj: Mal 949/04 i to: Presuda br. Mal 949/04 od 24.06.2008. godine, tužba Kusr Zehide od 20.10.2004. godine, Prijava Doma zdravlja Maglaj o ozljedi Kusr Zehide od 12.07.2000. godine, nalaz i mišljenje vještaka med. struke Ejubović Emire, neuropsihijatra iz Zenice od 10.03.2008. godine, Spis ovog suda broj: 42 I P 002446 10 P i to: Presuda Vrhovnog suda FBiH broj: 42 I P 002446 13 Rev od 03.09.2013. godine, Odgovor na reviziju od 11.03.2013. godine, Revizija od 11.01.2013. godine, Presuda Kantonalnog suda u Zenici broj: 42 I P 002446 12 Gž od 03.12.2012. godine, žalba Kusr Ibrahima od 20.06.2012. godine, žalba Kusr Zehide od 17.07.2012. godine, odgovor na žalbu podnesen od strane Kusr Zehide od 17.07.2012. godine, presuda Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju broj: 42 I P 002446 10 P od 31.05.2012. godine, zapisnik sa glavne rasprave od 28.12.2011. godine i to izjava iz tog zapisnika Kusr Zehide i izjava Kusr Ibrahima, da se pročita rješenje Kantonalnog suda u Zenici broj: 04 0 P 001889 09 Gž od 25.10.2010. godine, nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke Halilović Jasmina, dipl. inženjera arhitekture iz Maglaja od 21.05.2002. godine, presuda ovog suda broj: P 89/03 od 15.05.2009. godine, žalba Kusr Zehide od 29.05.2009. godine, žalba Kusr Ibrahima od 11.06.2009. godine, tužba Kusr Zehide za utvrđivanje bračne stečevine od 20.07.1999. godine i rješenje Općinskog suda u Maglaju br. P 162/99 od 13.09.1999. godine, Spis ovog suda broj: 42 I 1 010431 16 I i to: prigovor trećeg lica bez datuma izjavljen na rješenje o izvršenju broj: 42 I 1 010431 16 I od 05.12.2016. godine, odgovor na prigovor trećeg lica podnesen od strane Kusr Zehide po punomoćniku od 15.05.2017. godine, Spis ovog suda broj: 42 I V 006339 13 V i to: rješenje Kantonalnog suda u Zenici broj: 42 I V 006339 14 Gž od 15.05.2015. godine, odgovor na žalbu podnesen od strane Kusr Zehide od 19.08.2014. godine, žalba Kusr Ibrahima od 05.08.2014. godine, prijedlog radi fizičke diobe nekretnina u suvlasništvu od 01.08.2013. godine. Saslušani su svjedoci Kadušić Rasim, Cvrčak Fahrudin, Kusr Vahid, Kusr Elda, Kusr Armin, Žuna Zahid, Kusr Alisa, provedeno je saslušanje tužiteljice, prvotuzene i drugotuzenog u svojstvu parničnih stranaka, provedeno je vještačenje po vještaku geodetske struke Čatić Nedžad, izvršen uvid i čitanje njegovog nalaza i mišljenja od 23.08.2019. godine, te je isti vještak i saslušan na glavnoj raspravi dana 23.12.2019. godine, provedeno je vještačenje po vještaku arhitektonske struke Halilović Jasminu, izvršen uvid i čitanje njegovog nalaza i mišljenja od 23.09.2019. godine i dopune nalaza i mišljenja od 26.12.2019. godine, te je isti vještak i saslušan na glavnoj raspravi dana 23.12.2019. godine i 10.09.2020. godine, te je proveden i uviđaj na licu mjesta dana 07.08.2019. godine na kojem je saslušan svjedok Mahmić Mujo. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno u smislu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku FBiH, sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Među parničnim strankama nesporno je da su prvotuzena Kusr Zehida i drugotuzeni Kusr Ibrahim u periodu od 1970. godine pa do 1996. godine bili u formalnom braku, koji brak je razveden 01.07.1996. godine, da je pravosnažnom presudom ovog suda broj: 42 I P 002446 10 P od 31.05.2012. godine utvrđeno da zajedničku bračnu stečevinu prvotuzene Kusr Zehide i drugotuzenog Kusr Ibrahima, čine nekretnine upisane u P.L. broj 242/02 K.O. Mladoševica i u P.L. br. 335/01 K.O. Mladoševica, da je pravosnažnim rješenjem ovog suda broj: 42 I V 00639 13 V od 25.07.2014. godine izvršena fizička dioba nekretnina u suvlasništvu (zajedničke bračne stečevine), na način da je prvotuzenoj

Kusur Zehidi pripala etaža sprata stambenog objekta sa postojećim ulazom pored kotlovnice, prizemni aneks uz stambeni objekat označen kao kotlovnica. 22,00 m zidane ograde visine 1,20 m sa kliznom kapijom i 805 m² zemljišta označenog u skici vještaka geodetske struke sa plavom bojom i to su dijelovi k.č. broj 1074/5, 1074/6 i 1074/2, dok je drugotuženom Kusur Ibrahimu pripalo: - dio etaža prizemlja stambenog objekta sa postojećim ulazom od lokalnog puta, pomoćni ekonomski objekat sa pečenjarom, kompletana zidana ograda visine 2,00 metara sa glavnim ulaznim kapijama, 7,00 metara zidane ograde visine 1,20 metara, kompletno popločanje (osim u dijelu širine 1,0 metara lijevo od ulaznih vrata za sprat) i 805 m² zemljišta, a koji je u skici vještaka geodetske struke od 06.05.2014. godine išpartan crvenom bojom i odnosi se k.č. 1074/5, 1074/6 i 1074/2. Nesporno je i da je u predmetu ovog suda broj 42 I I 010431 16 I u kojem je tražilac izvršenja prvotužena Kusur Zehida protiv izvršenika, tj. drugotuženog Kusur Ibrahima, radi novčanog potraživanja, doneseno rješenje o dosudi broj: 42 I 010431 16 I od 15.05.2017. godine, na osnovu kojeg je uknjiženo pravo vlasništva svih predmetnih nekretnina na prvotuženu Kusur Zehidu sa dijelom 1/1.

Među tužiteljicom i prvotuženom je sporno da li je tužiteljica vršila ulaganja u predmetnu nekretninu, da li su ta ulaganja neosnovano prešla u imovinu tuženih i da li su se zbog njih tuženi neosnovano obogatili i u kojem iznosu. Sporno je i da li je tužiteljicino potraživanje zastarjelo.

Prije upuštanja u meritum stvari, ovaj sud je odlučivao o prigovoru zastare potraživanja istaknutom od strane prvotužene.

Članom 371. Zakona o obligacionim („Službeni list SFRJ“ 29/78, „Službeni list RBiH“ 2/92, 13/94 i „Službene novine FBiH“ 29/03, u daljem tekstu ZOO-a) je propisano da potraživanja zastrjevaju za 5 godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok zastarjelosti, a članom 361. stav 1. ZOO-a je propisano da zastarjelost počinje teći prvog dana poslije dana kada je povjerilac imao pravo da zahtjeva ispunjenje obaveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije šta drugo propisano.

Tužiteljica je imala pravo da potražuje vrijednost uloženog sa njene strane u predmetnu nekretninu, tek kada je pravosnažnom sudskom odlukom utvrđeno da je predmetna nekretnina vlasništvo prvotužene, pa kako je pravosnažnost presude ovog suda broj: 42 I P 002446 10 P od 31.05.2012. godine kojom je utvrđeno da zajedničku bračnu stečevinu prvotužene Kusur Zehide i drugotuženog Kusur Ibrahima, čine nekretnine upisane u P.L. broj 242/02 K.O. Mladoševica i u P.L. br. 335/01 K.O. Mladoševica, nastupila dana 03.12.2012. godine, a tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 12.07.2017. godine, proizilazi da nije protekao rok od 5 godina potreban za zastarjelost, pa je prigovor neosnovan. Nije u pravu punomoćnik prvotužene koji tvrdi da se rok računa od eventualno izvršenih ulaganja, jer su do pravosnažnosti gore navedene presude, predmetne nekretnine bile upisane kao vlasništvo sa 1/1 drugotuženog Kusur Ibrahima, a ishod sudskih postupaka za tužiteljicu bio neizvjestan.

Iz provedenih dokaza, sud je utvrdio slijedeće: - da je pravosnažnom presudom Općinskog suda u Maglaju, broj: P.45/96 od 01.07.1996. godine razveden brak između drugotuženog i prvotužene, a koji su zaključili dana 22.05.1971. godine, - da su tužiteljica i drugotuženi zaključili brak pred matičnim uredom u Maglaju dana 19.08.1996. godine, - da je presudom Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u

Maglaju, broj: 42 I P 002446 10 P od 31.05.2012. godine, a koja je postala pravosnažna 03.12.2012. godine, utvrđeno da zajedničku bračnu stečevinu prvotužene i drugotuženog čine nekretnine: - k.č. broj 1074/2 „Luka“ kuća i zgrada, površine 90 m² i dvorište površine 460m², - k.č. broj 1074/5 „Luka“ Njiva, površine 703 m², - k.č. broj 1074/6 „Luka“ Njiva, površine 450m², sve upisane u Pl. broj 242/02 KO Mladoševica, - k.č. broj 1074/4 „Luka“, njiva, površine 1025m², upisana u Pl. Broj 335/01 KO Mladoševica, i da je istom presudom naloženo drugotuženom da prvotuženoj preda u posjed $\frac{1}{2}$ naznačenih nekretnina, - da je rješenjem Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju, broj: 42 I V 00639 13 V od 25.07.2014. godine, izvršena fizička dioba nekretnina upisanih u Pl. broj 242/02 KO Mladoševica a za koje je utvrđeno suvlasništvo po osnovu zajedničke bračne stečevine, na način da je prvotuženoj u njen dio pripaala etaža sprata stambenog objekta sa postojećim ulazom pored kotlovnice, prizemni aneks uz stambeni objekat označen kao kotlovnica, 22,00 metra zidane ograde visine 1,20 metara sa kliznom kapijom i 805 m² zemljišta označenog u skici vještaka geodetske struke sa plavom bojom i to su dijelovi kč broj 1074/5, 1074/6 i 1074/2, dok je drugotuženom pripala u njegov dio etaža prizemlja stambenog objekta sa postojećim ulazom od lokalnog puta, pomoćni ekonomski objekat sa pečenjarom, kompletna zidana ograda visine 2,0 metra sa glavnim ulaznim kapijama, 7,0 metara zidane ograde visine 1,20 metara, kompletno popločanje (osim u dijelu širine 1,0 metra lijevo od ulaznih vrata za sprat) i 805 m² zemljišta, a koje je u skici vještaka geodetske struke od 06.05.2014.godine išpartano crvenom bojom i odnosi se na dio kč broj 1074/5, 1074/6 i 1074/2, dok je dio zemljišta ispod kuće u površini od 93 m² pripao sa dijelom $\frac{1}{2}$ oboma, te je obavezan drugotuženi isplatiti prvotuženoj na ime razlike vrijednosti novčani iznos od 15.469,40 KM, kao i da o svom trošku izvrši razdvajanje instalacija električne energije za svoj dio (prizemlje) i isključi se iz sistema centralnog grijanja, a obavezan je i naknaditi $\frac{1}{2}$ prouzrokovanih troškova u iznosu od 1.475,37 KM.

Iz zaključka ovog suda o drugoj prodaji nepokretnosti broj: 42 I I 010431 16 I od 05.04.2017. godine, kopije katastarskog plana od 25.07.2016. godine i ZK. ul. broj 6. K.O. Mladoševica od 30.06.2017. godine, rješenja o izvršenju ovog suda broj: 42 I I 010431 16 I od 05.12.2016. godine, zaključka ovog suda broj: 42 I I 010431 16 I od 01.02.2019. godine, rješenja o dosudi nepokretnosti ovog suda broj: 42 I I 010431 16 I od 15.05.2017. godine, rješenja o namirenju ovog suda broj: 42 I I 010431 16 I od 07.06.2016. godine i rješenja Općinskog suda u Zavidovićima, ZK ured u Maglaju broj: 042-I-DN-17-005 115 od 07.08.2017. godine, proizilazi da je provedeno izvršenje na nekretninama drugotuženog upisanih u Pl. broj 242/02 KO Mladoševica, odnosno zk. ul. 6 KO Mladoševica, onih nekretnina kojih je bio suvlasnik sa $\frac{1}{2}$ po osnovu bračne stečevine sa prvotuženom, u izvršnom postupku u kojem je tražilac izvršenja prvotužena namirena u potraživanju iznosa od 15.469,40 KM, troškova vanparničnog postupka u iznosu od 1.475,37 KM, kamata i troškova, i to po izvršnoj ispravi – gore navedenom rješenju o diobi, i da je taj izvršni postupak okončan kupovinom predmetnih nekretnina od strane prvotužene kao tražioca izvršenja, koja je po rješenju o dosudi nekretnina upisana kao vlasnik nekretnina sa 1/1.

Iz dvije fotografije u koloru se vide dvije ili tri djelimično porušene kuće a iz Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka iz oblasti arhitekture i građevinarstva Halilović Jasmina od 21.05.2002. godine a koji je urađen u predmetu ovog suda broj P-162/99 a koji je naknadno dobio CMS broj 42 I P 002446 10 P I u kojem je raspravljana bračna stečevina prvotužene i drugotuženog, proizilazi, da je vještačen predmetni stambeni

objekat i da je vještak vrijednost objekta prije sanacije i rekonstrukcije procijenio na iznos od 30.118,00 KM a vrijednost objekta nakon sanacije i rekonstrukcije, na iznos od 74.635,00 KM.

Iz izvoda Sparkasse bank d.d. od 12.05.2010. godine, od 13.07.2010. godine, 16.12.2010. godine, 14.07.2010. godine, od 16.12.2010. godine, od 13.04.2011. godine, od 20.07.2011. godine, od 27.12.2012. godine, od 02.03.2012. godine, od 22.12.2011. godine, zajedno sa prevodom ovlaštenog sudskog tumača sa njemačkog jezika na bosanski jezik, proizilazi da su vlasnici računa tužiteljica i drugotuženi, kao i uplate režija, raznih računa, štednje, penzije, sa stanjem računa na dan 20.05.2010. godine – 7.801,00 euro, i na dan 29.12.2012. godine – 1.923,00 eura, te iz kopije Štedne knjižnice PBS na ime Kusr Ibrahim (tri stranice) proizilazi da je drugotuženi uplaćivao na štedni račun razne novčane iznose u eurima od 27.12.2007. godine do 14.08.2017. godine.

Iz računa – otpremnica Festa d.o.o. Kraševo broj: 0197-10 i Priznanice br. 194/10 od 06.04.2010. godine proizilazi da je drugotuženi za rolo vrata, daljinski i kutiju, cijevi, tri prozora, dvoje vrata i dvoje ulaznih vrata platio 2.150,00 KM i položio avans od 4.000,00 KM, a iz izjave BEX doo Novi Šeher od 23.03.2019. godine. proizilazi izjava direktora privrednog društva, koja kao takva nije isprava podobna da bude dokaz u postupku.

Uvidom u PL br. 488 KO Sebuja utvrđeno je da je na dan 17.07.2019. godine Žuna Zahid sin Huse posjednik sa 1/1 nekretnina ukupne površine 23.062 m², dok iz Isplatnice od 05.01.2010. godine proizilazi neovjerena izjava tužiteljice, koja kao takva nije isprava podobna da bude dokaz u postupku.

Iz prijave o izvršenju krivičnog djela od 31.12.2015. godine proizilazi da je prvotužena u ovom predmetu prijavila Kantonalnom tužilaštvu ZDK tužiteljicu i drugotuženog zbog krivičnog djela krađe, samovlašća i oštećenja tuđe stvari, jer su iz predmetne kuće poskidali vanjsku i unutrašnju stolariju i sanitarne elemente iz kupatila, dok iz podneska PS Maglaj od 30.12.2015. godine i Službene zabilješke PS Maglaj od 29.12.2015. godine, proizilazi da su policijski službenici obavili razgovor sa tužiteljicom i drugotuženim na okolnosti prijave da su rušili kupatilo i druge predmete u predmetnoj kući, kada sui m navedeni rekli da su u julu 2015. godine povadili vanjsku i unutrašnju stolariju i iz kupatila povadili sanitarije, te da će u budućem periodu povaditi i ostale sanitarije i skinuti i krov sa kuće, jer je tužiteljica sa drugotuženim vršila obnovu kuće i ugrađivala stolariju, da nema ništa protiv da se kuća dijeli ali da će ona izaći iz kuće i istu ostaviti onakvom kakvu je zatekla nakon ratnih dejstava.

Iz spisa ovog suda br. K 54/00 – M, Presude K 54/00 – M od 21.07.2006. godine i privatne tužbe od 13.07.2000. godine, proizilazi da je krivični postupak koji je po privatnoj tužbi prvotužene pokrenut protiv tužiteljice i drugotuženog završen pravosnažnom presudom kojom se odbija optužba da su navedeni zajedno dana 12.07.2000. godine nanijeli prvotuženoj lake tjelesne povrede, zbog nastupanja apsolutne zastare krivičnog gonjenja.

Iz spisa ovog suda broj: Mal 949/04 i to: Presude br. Mal 949/04 od 24.06.2008. godine, tužbe Kusr Zehide od 20.10.2004. godine, Prijave Doma zdravlja Maglaj o ozljedi Kusr Zehide od 12.07.2000. godine i nalaza i mišljenja vještaka med. struke Ejubović Emire, neuropsihijatra iz Zenice od 10.03.2008. godine, proizilazi da je prvotužena zbog

navedenog događaja povodom kojeg je vođen gore navedeni krivični postupak, pokrenula i parnični postupak protiv tužiteljice i drugotuženog radi naknade materijalne i nematerijalne štete, koji je okončan donošenjem presude kojom su tužiteljica i drugotuženi obavezani da prvotuženoj isplate solidarno iznos od 1.000,00 KM na ime naknade nematerijalne štete zbog povrede časti, ugleda, slobode i prava ličnosti, iznos od 76,00 KM na ime naknade materijalne štete, kao i da joj naknade troškove postupka, sve zato što su je dana 12.07.2000. godine fizički napali, vrijeđali i psovali na javnom mjestu čime su joj povrijedili čast, ugled, slobodu i pravo ličnosti zbog čega je trpjela duševne bolove, te joj nanijeli povredu u vidu razderotine na dlanu ruke i modrice u predjelu desnog buta noge zbog kojih povreda, u smislu njihovog saniranja, je imala i materijalnu štetu.

Iz spisa ovog suda broj: 42 I P 002446 10 P, proizilazi da je vođen parnični postupak po tužbi prvotužene od 20.07.1999. godine protiv drugotuženog radi utvrđivanja bračne tekovine na predmetnim nekretninama, u kojem je najprije rješenjem Općinskog suda u Maglaju br. P 162/99 od 13.09.1999. godine određena privremena mjera i zabranjeno drugotuženom otuđenje i opterećenje nekretnina upisanih u P.L. broj 242/02 K.O. Mladoševica i P.L. br. 335/01 K.O. Mladoševica, u kojem predmetu je provedeno građevinsko vještačenje i sačinjen nalaz i mišljenje od strane vještaka građevinske struke Halilović Jasmina, dipl. inženjera arhitekture iz Maglaja od 21.05.2002. godine koji je vrijednost predmetnog stambenog objekta prije sanacije i rekonstrukcije procijenio na iznos od 30.118,00 KM a vrijednost objekta nakon sanacije i rekonstrukcije, na iznos od 74.635,00 KM, i u kojem predmetu je donesena presuda broj: P 89/03 od 15.05.2009. godine koja je po žalbama Kusur Zehide od 29.05.2009. godine i Kusur Ibrahima od 11.06.2009. godine, ukinuta rješenjem Kantonalnog suda u Zenici broj: 04 0 P 001889 09 GŽ od 25.10.2010. godine. U ovom predmetu je nakon toga u ponovnom postupku održana glavna rasprava dana 28.12.2011. godine na kojoj je prvotužena u svom iskazu, u spornom dijelu istakla da od momenta razvoda braka, pa do dana održavanja glavne rasprave, ne koristi niti jedan dio imovine koji su ona i njen bivši suprug stekli u braku, da njen bivši suprug koristi nekretninu na kojoj je kuća i koristi kuću, dok je drugotuženi u spornom dijelu, istakao da je 1997. godine, kada je rat stao, htio sa svojom bivšom suprugom da podijeli zajedničku bračnu stečevinu, da je u vrijeme pregovaranja kuća bila devastirana poslije rata, te da je nakon 13.04.1998. godine on svoju nekretninu na kojoj je predmetna kuća, ogradio, dok među strankama nije bilo sporno da je do faktičkog prekida bračne zajednice između prvotužene i drugotuženog kao bivših supružnika došlo 1995. godine, da su prije faktičkog prekida bračne zajednice, na nekretnini k.č. broj 1074/2 „Luka“, upisana u Pl. 2432/02 KO Mladoševica, sagradili porodičnu kuću, a koja je u toku prošlog rata zapaljena i djelimično porušena, a među njima nije bilo sporno ni da je tuženi (ovdje drugotuženi) porušenu prijeratnu zajedničku kuću poslije rata obnovio i sanirao. Nakon glavne rasprave ovaj sud je donio presudu broj: 42 I P 002446 10 P od 31.05.2012. godine, kojom je utvrđeno da zajedničku bračnu stečevinu parničnih stranaka sa dijelom $\frac{1}{2}$ čine slijedeće nekretnine: - k.č. broj 1074/2 „Luka“ kuća i zgrada, površine 90 m² i dvorište površine 460m², - k.č. broj 1074/5 „Luka“ Njiva, površine 703 m², - k.č. broj 1074/6 „Luka“ Njiva, površine 450m², sve upisane u Pl. broj 242/02 KO Mladoševica, - k.č. broj 1074/4 „Luka“, njiva, površine 1025m², upisana u Pl. Broj 335/01 KO Mladoševica, pa je shodno tome, naloženo da drugotuženi $\frac{1}{2}$ naznačenih nekretnina preda u posjed prvotuženoj te da je tuženi dužan trpjeti da se ona na temelju ove presude upiše kao suposjednik, odnosno suvlasnik na predmetnim nekretninama, na koju presudu je drugotuženi uložio žalbu od 20.06.2012. godine koja je odbijena

presudom Kantonalnog suda u Zenici broj: 42 I P 002446 12 GŽ od 03.12.2012. godine koju presudu su stranke uredno zaprimile dana 17.12.2012. godine, na koju je drugotuženi uložio reviziju od 11.01.2013. godine koja je odbijena presudom Vrhovnog suda FBiH broj: 42 I P 002446 13 Rev od 03.09.2013. godine.

Iz spisa ovog suda broj: 42 I I 010431 16 I proizilazi sve već gore opisano, kao i da je treće lice (ovdje tužiteljica) podnijela prigovor trećeg lica sa prijedlogom da se izvršenje proglasi nedopuštenim zbog svih razloga koje je iznijela i u ovoj tužbi, na koji je odgovor podnesen od strane Kusur Zehide po punomoćniku od 15.05.2017. godine u kojem je navedeno što i u odgovoru na tužbu u ovom predmetu, a proizilazi i da je nakon provođenja rješenja o dosudi predata u posjed predmetna nekretnina prvotuženoj dana 20.12.2018. godine sa popisanim pokretnim stvarima koje su joj predate na čuvanje a što je konstatovano zapisnikom o uvođenju u posjed ovog suda od 20.12.2018. godine, kao i da je nakon toga doneseno rješenje o obustavljanju izvršenja od 01.02.2019. godine po prijedlogu punomoćnika prvotužene jer je izvršenje dovršeno provođenjem izvršne radnje kojom se izvršenje dovršava.

Iz spisa ovog suda broj: 42 I V 006339 13 V proizilazi da je vođen vanparnični postupak po prijedlogu prvotužene od 01.08.2013. godine protiv drugotuženog radi diobe nekretnina u suvlasništvu, koji je okončan rješenjem Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju, broj: 42 I V 00639 13 V od 25.07.2014. godine, (čija izreka je gore citirana), na koje rješenje je podnio žalbu Kusur Ibrahim dana 05.08.2014. godine, koja je odbijena i prvostepeno rješenje potvrđeno rješenjem Kantonalnog suda u Zenici broj: 42 I V 006339 14 GŽ od 15.05.2015. godine.

Proveden je i uvidaj na licu mjesta dana 07.08.2019. godine, na kojem je utvrđeno da se na premetnim nekretninama nalazi kuća spratnosti - prizemlje plus jedan sprat, sa fasadom, prostorija predviđena za kotlovnicu u kojoj nema kotlovnice, pomoćni objekat u kojem se nalazi garaža, wc, ostava i ljetnja kuhinja i uz koji je nadograđena pečenjara, a što je sve ograđeno kamenim zidom u koje dvorište se ulazi kroz metalnu kapiju i aluminijske roletne ispred kapije. Unutrašnjost stambenog objekta je u zapuštenom stanju, u njemu se ne živi, smeće i stvari razbacane su po podu. U prizemlju stambenog objekta svi podovi su popločani ili pločicama ili laminatom, u njima se nalazi sva potrebna stolarija, u wc – u se nalazi od sanitarija tuš kabina, umivaonik, wc šolja, bojler i toaletni ormarić. Sa prizemlja na sprat se dolazi unutrašnjim stepeništem, koje je popločano keramičkim pločicama, u hodniku na spratu i kuhinji na spratu se nalazi samo betonska podloga, a u ostalim prostorijama se nalazi brodski pod. U obe kuhinje, i na prizemlju i na spratu, nalaze se instalacije za struju i vodu bez kuhinjskih elemenata i kuhinjskih uređaja. U svim prostorijama na spratu kuće nalazi se sva potrebna stolarija. U wc – u na spratu kuće od sanitarija se nalazi samo kada. Na prizemlju kuće prozori i jedna balkonska vrata imaju aluminijske roletne. Nigdje u kući se ne nalaze radijatori ni instalacije za grijanje. Na spratu kuće na prozorima i vratima nema aluminijskih roletni. Na spratu kuće oštećene su špalete oko prozora. Na krovu iznad prostorije za kotlovnicu postoje oštećenja, oštećeno je 15 crijepova. Sud je izvršio uvid i u pomoćni objekat, i utvrdio da se u istom nalazi prostorija koja služi kao wc, prostorija koja služi kao ostava i prostorija koja je po navodima stranaka nekad bila ljetnja kuhinja. U unutrašnjost garaže nije mogao ući jer su vrata od garaže zaključana, tj. ne mogu se otvoriti i na njima nema brave, a nije mogao ući ni u potkrovlje navedenog

objekta, jer na tom gornjem spratu sa vanjske strane se nalaze ulazna vrata do kojih ne vode ni stepenice ni ljestve.

Na uviđaju na licu mjesta je provedeno saslušanje svjedoka Mahmić Muje, sudskog izvršioca koji je u tom svojstvu provodio službene radnje prilikom predaje u posjed predmetnih nekretnina prvotuzenoj dana 20.12.2018. godine, a koji je nakon obilaska predmetne nekretnine se izjasnio o razlikama u stanju predmetne nekretnine na dan uviđaja u odnosu na dan predaje u posjed 20.12.2018. godine i izjavio da ima nekih razlika u odnosu na dan primopredaje a koje se odnose na pokretne stvari koje su zatečene u kući, u prizemlju i na spratu, a konkretno nedostaje drvena kuhinja sa sudoperom u prizemlju, u dnevnoj trosjed, dvojsed i ugao smeđi, te dušek za napuhivanje, u stubištu nedostaje veš mašina Gorenje a na spratu u spavaćoj sobi nedostaje bračni krevet sa radio kasetofonom i dva duška, a u kotlovnici nedostaje tv Provision, ulazna vrata u kuću su promijenjena a stara su unutra bez štoka. Izjavio je i da je na dan primopredaje Kusr Zahida kao tražilac izvršenja preuzela ključeve od ulaznih vrata u kuću i prostoriju za kotlovnicu nakon što je bravar brave na njima zamijenio, te je taj dan njoj kao tražiocu izvršenja predao u posjed objekte na predmetnoj nekretnini.

Provedeno je vještačenje po vještaku geodetske struke Ćatić Nedžad, koji je sačinio nalaz i mišljenje od 23.08.2019. godine i koji je i saslušan na glavnoj raspravi dana 23.12.2019. godine. Isti je identifikovao na licu mjesta pokazane nekretnine i utvrdio da su iste označene sa: - k.č. br. 1074/2 „Luka“ kuća i zgrada i dvorište ukupne površine 550 m², - k.č. br. 1074/5 „Luka“ njiva 3. klase površine 703 m² i k.č. br. 1074/6 „Luka“ njiva 3. klase površine 450 m² sve upisane u pl. br. 242 k.o. Mladoševica, na kojima su kao posjednici upisani Kusr Ibrahima Elda sa 1/2 i Kusr Mehmeda Zahida rođ. Kadušić sa 1/2 po katastru zemljišta, a po zemljišnoj knjizi odnosi se na iste nekretnine u istim površinama upisane u zk. ul. br. 6 k.o. Mladoševica, pravo vlasništva Kusr Mehmeda Zahida rođ. Kadušić sa 1/1. Na parceli označenoj sa k.č. br. 1074/2 nalaze se slijedeći objekti: stambeni objekat dimenzija 9,15 x 10,15 m i spratnosti P+1, kotlovnica dimenzija 2,70 x 3,55 m, pomoćni objekat dimenzija 6,80 x 5,90m spratnosti P + NP i pečenjara dimenzija x 1,1 m. Iskazao je i istorijat gore navedenih parcela po katastru zemljišta pa je utvrdio da su predmetne parcele br. 1074/2, 1074/5 i 1074/6 k.o. Mladoševica nastale su od osnovne parcele br. 1074 koja je imala površinu od 5393 m² koja je stupanjem na snagu novog premjera 1974. godine bila upisana u pl-u br. 115 k.o. Mladoševica kao posjed Kadušić (Memaga) Mehmed sa 1/1. Spiskom promjena br. 2/79 izvršeno je cijepanje k.č. br 1074 na 1074/1 i 1074/2. Istim prijavnim listom parcelu br. 1074/2 površine 1.000 m² kupio je kupac Kusr Ibrahim od prodavca Kadušić Mehmeda na osnovu ugovora o kupoprodaji od 13.04.1979. godine i isti je upisan na k.č. br. 1074/2 u Pl-u br. 242 kao posjednik sa 1/1, spiskom promjena br. 11/85 cijepa se k.č. br. 1074/1 na k.č. br. 1074/1, 1074/4 i 1074/5 a k.č. br. 1074/2 cijepa se na k.č. br. 1074/2 površine 550 m² i 1074/6 površine 450 m² te se na k.č. br. 1074/2 uplanjuje stambeni objekat (9,0 x 10,0 m). Istim prijavnim listom parcelu br. 1074/5 površine 703 m² kupio je kupac Kusr Ibrahim od prodavca Kadušić Mehmeda na osnovu ugovora o kupoprodaji od 27.08.1985. godine i upisan je na k.č. br. 1074/5 u Pl-u br. 242 kao posjednik sa 1/1. Spiskom promjena br. 1/13 na predmetnim nekretninama označenim sa k.č. br. 1074/2, 1074/5 i 1074/6 upisanim u Pl-u br 242 k.o. Mladoševica kao suposjednici su upisani Kusr Ibrahim sin Uzeira sa 1/2 i Kusr Mehmeda Zehida rođ. Kadušić sa 1/2 i to na osnovu Presude broj: 042 I P 002446 10 P od 31.05.2012. godine. Spiskom promjena 14/17 a na osnovu Ugovora o doživotnom izdržavanju broj: OPU-IP: 25/170d

20.04.2017. godine kojim Kusr Ibrahim kao primalac izdržavanja poklanja svoj suvlasnički dio od 1/2 na k.č. br. 1074/2, 1074/5 i 1074/6 kćerki Kusr Eldi kao davaocu izdržavanja tako da je ista upisana sa dijelom od 1/2 na predmetnim nekretninama. Ovakav upis posjeda na predmetnim nekretninama tj. Kusr Mehmeda Zahide rod. Kadušić sa 1/2 i Kusr Ibrahima Elda sa 1/2 je i danas u evidenciji katastra zemljišta. Vještak je utvrdio i istorijat upisa predmetnih nekretnina po zemljišnoj knjizi, pa je utvrdio da zemljišna knjiga za k.o. Mladoševica nije postojala od 2. svjetskog rata, i donošenjem zakona o zemljišnim knjigama iz 2003. godine stvorena je mogućnost i pojedinačne uspostave zemljišne knjige za pojedine parcele, a što je urađeno i za predmetne parcele. Dana 28.11.2016. godine izvršena je uspostava zemljišne knjige za k.č. br. 1074/2, 1074/5 i 1074/6 u zk-ul- 6 k.o. Mladoševica sa pravom vlasništva Kusr (Mehmed) Zehida rod. Kadušić sa 1/2 i Kusr (Zejr) Ibrahim sa 1/2. Dana 04.07.2017. godine na osnovu Rješenja o dosudi Općinskog suda u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju broj 42 I I 010431 16 I od 15.05.2017. godine uknjiženo je pravo vlasništva predmetnih nekretnina na Kusr (Mehmed) Zehida rod. Kadušić sa 1/1, koji upis je i danas u zemljišnoj knjizi. Na glavnoj raspravi je pojasnio da svi objekti iz skice lica mjesta i to stambeni objekat, kotlovnica, pomoćni objekat sa garažom, pečenjara (roštilj) i kameni zid sa kapijom, su upisani na parceli broj 1074/2 KO Mladoševica, a ostale dvije parcele su navedene u nalazu jer je u rješenju o vještačenju zadatak bio da se izvrši identifikacija i geneza prava na nekretninama upisanim u Zk ul. 6 a sve tri ove parcele se nalaze u tom ZK uložku.

Na ovaj nalaz niko od stranaka nije imao prigovore, pa je nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka sud prihvatio objektivnim i tačnim, jer je po mišljenju suda iznesen na osnovu struke i prakse, i na osnovu njega nesporno su identifikovane nekretnine iz činjeničnih navoda tužbe.

Provedeno je i vještačenje po vještaku arhitektonske struke Halilović Jasminu koji je sačinio nalaz i mišljenje od 23.09.2019. godine i dopunu nalaza i mišljenja od 26.12.2019. godine, i koji je saslušan na glavnoj raspravi dana 23.12.2019. godine i 10.09.2020. godine. Nalaz i mišljenje je dao na okolnosti: da utvrdi vrijednost porodične kuće sa kotlovnicom i pomoćnim gospodarskim objektima koji su izgrađeni na nekretnini upisanoj u ZK ul. 6. KO Mladoševica a koje nekretnine su prije uspostave ZK uložka bile upisane u PL br. 242/02 KO Mladoševica, sa utvrđenjem vrijednosti objekata koji su isti imali prije sanacije, rekonstrukcije i izgradnje drugih objekata a koji su porušeni i zapaljeni tokom 1993. godine, kao i da utvrdi ukupnu sadašnju vrijednost istih objekata, da iskaže posebno vrijednost svakog građevinskog objekta koji se nalazi na predmetnoj nekretnini kao i vrijednost izgrađenog kamenog zida zajedno sa kapijom oko dvorišta porodične kuće, kao i da utvrdi vrijednost objekata u stanju u kakvom su bili kada su prvotuzenoj predati u posjed u izvršnom postupku koji je vođen pred ovim sudom pod brojem 42 I I 010431 16. U osnovnom nalazu i mišljenju je dao rekapitulaciju procijenjenih vrijednosti za stambeni objekat-kuća, kotlovnicu, pomoćni objekat sa garažom, pečenjaru i kameni zid sa kapijom pojedinačno, za koje je utvrdio da sveukupno vrijede 116.846,90 KM, dok je na pitanje suda u zadatku vještaku vezano za utvrđivanje vrijednosti objekata koji su isti imali prije sanacije, rekonstrukcije i izgradnje drugih objekata, a koji su zapaljeni i porušeni tokom rata, konstatovao da od procijenjene vrijednosti navedenih 5 objekata datih pojedinačno rekapitulacijom, samo je objekat br. 1 stambeni tj. kuća bio ranije sagrađen i isti je zapaljen i devastiran 1993. godine, a koji je tada imao temelje, temeljne AB elemente, zidove, AB ploče, stubište i ostala je dovedena

infrastruktura, koji u ovakvom stanju i na osnovu neto površine predmetnog objekta od 138m² po cijeni tzv. grubih radova u niskoj fazi od 200,00 KM/m² i vrijednosti zatečene infrastrukture (priključci), se konstatuje da je vrijednost objekta prije sanacije, rekonstrukcije i sanacije iznosila cca 30.000 00 KM.

Na glavnoj raspravi dana 23.12.2019. godine je naveo da je utvrdio da je stambeni objekat kuća sanirana i adaptirana 1998. godine, prema izjavama stranaka na terenu, sjeća se da mu je to rekao drugotuženi Kusr Ibrahim, objekat u vrijeme uviđaja nije useljiv, ali se uz određena minimalna sredstva može dovesti u stanje useljivosti, elektroinstalacije su razvedene, postoji elektrooprema i brojilo za potrošnju električne energije, a nije bilo priključka struje a za ponovni priključak struje elektroinstalacija traži ponovna ispitivanja, u predmetnom objektu postoji prostorija određena za kotlovnicu, njena namjena je definisana i izgrađenim dimnjakom, ali u toj prostoriji nije zatečen izvor centralnog grijanja, dok u objektu postoji razvod cijevne mreže grijanja i nisu uočena grijna tijela radijatori, što sve govori da centralno grijanje nije u funkciji.

Obzirom da vještak u svom nalazu nije uobzirio oštećenja na krovu stambenog objekta koja je sud utvrdio i konstatovao na uviđaju na licu mjesta, te kako nije izvršio neposredan uvid u potkrovlje garaže, sud je rješenjem od 23.12.2019. godine naložio vještaku građevinske struke Halilović Jasminu da izađe na lice mjesta dana 24.12.2019. godine u 14,00h kako bi dopunio nalaz i mišljenje i to u skladu sa utvrđenim na licu mjesta od strane suda dana 07.08.2019. godine a što je među strankama bilo nesporno, kada je naloženo prvotuženoj da u to vrijeme obezbijedi slobodan ulaz u garažu i sve ostale prostorije predmetne nekretnine, u suprotnom će se cijeliti od kakvog je značaja to što prvotužena neće da postupi po ovom rješenju, a potrebno je obezbijediti i pristup krovu glavnog objekta – stambene kuće iznutra.

Iz dopune nalaza i mišljenja od 26.12.2019. godine proizašlo je da je nakon uvida dana 24.12.2019. godine potrebno korigovati procijenjenu vrijednost pomoćnog objekta – garaže od ranije procijenjene vrijednosti za 10% kolika je vrijednost nedostajućeg malterisanja i krečenja zidova i plafona, nedostajućeg stropa u potkrovlju i stepeništa koje bi služilo kao komunikacija za potkrovlje, tako da procjena vrijednosti ovog objekta iznosi 21.375,00 KM. Proizašlo je i da je nakon uvida dana 24.12.2019. godine potrebno korigovati procijenjenu vrijednost dogradnje uz kuću – prostor za kotlovnicu tako da se vrijednost smanji za 1 m² ugradnje novog pokrova (15 crijepova na krovu) što iznosi 24,00 KM, tako da nakon korekcije njegova vrijednost iznosi 4.920,00 KM. Proizašlo je i da je nakon uvida dana 24.12.2019. godine potrebno korigovati procijenjenu vrijednost kuće, za cijevnu mrežu koja je isječena i ne postoji više u objektu za iznos od 2.760,00 KM, tako da njena procijenjena vrijednost nakon korekcije iznosi 69.027,60 KM. Pa je tako iznio konačnu kapitulaciju procijenjenih vrijednosti objekata: stambeni objekat-kuća – 69.027,60 KM, kotlovnica – 4.920,00 KM, pomoćni objekat sa garažom – 21.370,00 KM, pečenjara – 1.725,00 KM i kameni zid i kapija – 14.640,00 KM, što sve ukupno iznosi 111.682,60 KM. Naveo je i da je po Vernerovoj metodi za obračun amortizacije naveo da je objekat saniran 1998. godine mada je među strankama nesporno da je objekat saniran u toku 1997. godine, što je prihvatio kao tekuću godinu sanacije, a za obračun amortizacije se uzima puna godina odnosno period od 01.01.1998. godine.

Na glavnoj raspravi dana 10.09.2020. godine je dodao da svi zidovi i svo zatečeno stanje je bilo u prvobitnoj procijenjenoj vrijednosti kuće, na tavanu nema tragova oštećene

krovne konstrukcije i pokrova, dok zatečeni vlažni zidovi su na spratu objekta i njih je kao takve i u takvom stanju i procijenio u prvobitnom nalazu. Na pitanje suda vještaku, može li se izjasniti koliko, od ukupne vrijednosti stambenog objekta, iznosi vrijednost etaže sprata stambenog objekta sa postojećim ulazom pored kotlovnice, odgovorio je da etaža sprata u odnosu na prizemlje objekta je pola procijenje vrijednosti i ona iznosi 34.530,80 KM. Na pitanje suda vještaku može li se izjasniti da li utvrđena vrijednost kamenog zida i kapije jeste vrijednost 22 m zidane ograde sa kliznom kapijom, odgovorio je da kompletna kapija sa kamenim zidom – ogradom visine 1,20 m, dužine 22 m, je vrijednost 9.600,00 KM, koji iznos je iznos vrijednosti kompletne kapije sa svim elementima kapije koja vrijedi 5.400,00 KM, te kamenog zida 14 m sjeverozapadno granice parcele do kapije i 7 m od kapije prema jugoistoku, čija vrijednost je 4.200,00 KM, dakle iz procijenjene vrijednosti kamenog zida i kapije u dopuni nalaza i mišljenja je izostavljen dio ograde dužine 36 m nižeg kamenog zida koji se pruža u pravcu prema jugoistočnom dijelu parcele (Vještak je pokazao treću fotografiju osnovnog nalaza i mišljenja i kaže da se odgovor odnosi na vidljivo niži dio ograde – kamenog zida oko stambenog objekta). Na pitanje suda koliko je iznosila vrijednost etaže sprata stambenog objekta nakon oknčanja ratnih sukoba u BiH poslije razaranja stambenog objekta, je odgovorio da bi mogao reći da vrijednost etaže iznosi polovinu od cjelokupnog objekta, dakle iznosi 15.000,00 KM.

Na ovaj nalaz punomoćnik tužiteljice nije imao prigovore, dok je punomoćnik prvotuzene njegovom nalazu i mišljenju, prigovorio u cijelosti. Saslušanjem vještaka prvotuzena po punomoćniku nije uspjela učiniti da se posumnja u vještakovu stručnost i objektivnost, a što su sve razlozi zbog kojih je nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka sud prihvatio objektivnim i tačnim, jer je po mišljenu suda iznesen na osnovu struke i prakse, i na osnovu kojeg dokaza je tužiteljica uspjela dokazati vrijednost predmetnih objekata u, ratnim dejstvima, porušenom i devastiranom stanju, i njihovu sadašnju vrijednost.

Tužiteljica Kusr Sadida je u svom iskazu kojeg je dala u svojstvu parnične stranke navela da je bračnu zajednicu sa Kusr Ibrahimom zasnovala 1996. godine, a godinu prije je počela živjeti sa njim u Njemačkoj. Faktička bračna zajednica između supruge Ibrahima i njegove bivše supruge Kusr Zahide je prestala 1995. godine. Sa tuženim Kusr Ibrahimom živi zajedno od 1995. godine do danas. Stekli su dvoje djece, sina i kćerku. Nakon dvije do tri godine boravka u Njemačkoj počela je čistiti po kućama kod žena, a poslije toga se zaposlila u jednoj firmi kao čistačica gdje radi i danas. Njena mjesečna primanja su oko 800 do 900 eura plus kuće koje radi privatno. Ibrahim je tada radio u rudniku a otišao je u penziju negdje oko 2000-te godine, a i dan danas radi kao taksista. Primanja njenog supruge su oko 1.000,00 eura penzije a na taksiju kako kad, nekad donese 600 eura, a zavisi po satima. Ona i Ibrahim zajednički raspolažu parama koje zarade. Pare koje dobiju najprije se odlažu za režije, zatim za dječije školovanje, pa za hranu, a ono što ostane, to sabiraju u jednu žutu kovertu i kada ovdje dođu na godišnji, kupuju materijal za kuću, a to je ta sporna kuća. Ona i Ibrahim nemaju posebne račune na bankama niti posebnu imovinu, u njih je jedan račun, jedna kasa, sve je zajedničko. Navela je da je sudjelovala u finansiranju izgradnje predmetne kuće i predmetnih pomoćnih objekata. Taj novac koji bi donosili iz Njemačke ulagali bi u kuću, radili su dva puta kupatila, dva puta fasadu, drugi put su fasadu radili sa stiroporom, radili su komplet izolaciju za kuću. Prvi put su počeli sa adaptacijom predmetne kuće u februaru 1997. godine, pošto je ista bila porušena u ratu. Od te kuće su samo bili ostali zidovi. Spornu kuću su pokrili u februaru 1997. godine, a u aprilu su počeli živjeti u toj kući, a

živjeli su do 2018. godine. Sa Ibrahimom je zajedničkim novcem sve komplet izgradila onako kako je danas. Pomoćnu zgradu sa garažom, pečenjaru, kotlovnici i ogradu sa kapijom su izgradili u zadnjih 10 godina. Sve ovo zajedno sa kućom je koštalo više od 100.000,00 eura. Njoj i Ibrahimu su pomagali oko adaptacije kuće i navedenih objekata njen otac Žuna Zahid i njena majka, a koji su stavili krov na kuću i krov na garažu. Ona je imala i miraz od roditelja i to je prodala bratu Žuna Zahidu za iznos od 20.000,00 KM. Njen miraz je bila zemlja, a ona je i te novce uložila u adaptaciju sporne kuće i objekata. Ona i Ibrahim su imali uštedevinu na računu u Privrednoj banci, a imali su i od stanova koje su kupili u Maglaju prihode u vidu zakupnine. Nakon što joj je punomoćnik predočio izvode Sparkasse bank d.d. od 12.05.2010. godine, od 13.07.2010. godine, 16.12.2010. godine, 14.07.2010. godine, od 16.12.2010. godine, od 13.04.2011. godine, od 20.07.2011. godine, od 27.12.2012. godine, od 02.03.2012. godine, od 22.12.2011. godine, izjavila je da su to zajednička sredstva na zajedničkom računu u Sparkasse bank i iz tih sredstava, između ostalog, su finansirali izgradnju kuće. Navela je da podigne pare, pokupuju materijal, naprave svaki put nešto, materijal su nabavljali iz Šehera, iz firme "Bex", njen suprug ode kupiti materijal, dođu radnici, plate radnike, nahrane radnike a i ona je lično nekada iz tih sredstava plaćala radnike. Navela je da Ibrahim i njegova bivša žena Zahida nisu imali nikakvu uštedevinu. Kusur Zahida nije nikada zabranjivala niti sprečavala izgradnju i adaptaciju kuće i objekata uz kuću. Njen suprug Ibrahim ne razgovara sa svojom kćerkom Agović Maidom i zetom Sadudinom zato što su ga 1995. godine izbacili iz kuće. Kusur Zahida nije ništa ulagala u sporne nekretnine. Kusur Zahidi je bilo poznato da oni ulazu u sporne nekretnine jer je tuda često šetala a kuća u kojoj je živjela nije daleko od njihove. Navela je da je za vrijeme dok je živjela sa Ibrahimom, Zahida sa njim vodila sporove oko predmetne kuće, po njenom mišljenju taj spor je počeo kada je vidjela da su izgradili kuću a to je bilo prije 10 godina. Navela je da nisu ništa nosili iz stare kuće u novu kuću, nego su samo mijenjali prozore na spratu, a ništa drugo nisu vadili iz sporne kuće, a jesu izvadili peć za centralno grijanje nakon što je ona smrznla zajedno sa svim instalacijama za grijanje. Navela je da ne postoji centralno grijanje a oštećenja sporne kuće su smrznute cijevi u kupatilu a sve drugo je u neoštećenom stanju. Krov na kotlovnici od odžaka je oštećen zbog naleta vjetra i on je udario u kotlovnici i pao je ispred kuće i tu je i ostao, a to je par crepova sa krova. U spornoj kući ne žive od 2018. godine.

Drugotuženi Kusur Ibrahim je u svom iskazu kojeg je dao u svojstvu parnične stranke naveo da je sve istina kako je tužiteljica pričala i odgovarala na pitanja i on bi to isto odgovorio. Naveo je da on i tužiteljica nisu stekli posebnu imovinu nego je sve zajednička imovina. Tužiteljica je sufinansirala izgradnju predmetne kuće. Nešto su donosili u gotovini a nešto su dizali sa banaka ovdje. Otprilike dva ili tri puta su godišnje dolazili u BiH i u tim navratima su vršili izgradnju. Građevinski materijal su nabavljali iz Novog Šehera od skladišta "Bex", plaćali su on i supruga zajedno. Kuća je bila izgrađena 1997. godina u avgustu te godine su uselili. Pomoćna zgrada sa garažom je bila završena 2004. godine a pečenjara, kotlovnica i ograda sa kapijom je završena 2005. godine. Pošto su im 2007. godine popucale cijevi od grijanja, instalacije od grijanja su prodali u staro željezo. Onda su 2008. godine stavili stiropor, izolaciju i fasadu, radili su stepenice, laminate, podove, zato što im je sve popucalo i od vode sve otišlo. Mijenjali su vodu, odvod, a krov nisu. Ukupna ulaganja su iznosila preko 100.000,00 eura. Supruga Sadida je sufinansirala izgradnju sporne kuće i drugih objekata osim od plate i svojim mirazom. Nije ni u kakvim odnosima sa svojom djecom koju ima sa Kusur Zahidom, sa njima nema nikakve kontakte od 1995. godine. Oni nikada nisu dolazili u spornu kuću u

Domislici. On i prva supruga Zahida nisu imali nikakvu zajedničku uštedevinu. Supruga Zahida nije se ni na koji način protivila njegovom ulaganju i izgradnji sporne kuće sa svojom sadašnjom suprugom Sadidom, a znala je za izgradnju jer živi u blizini, ona zapravo živi 150 do 200 m od sporne kuće. Zahida nije ništa ulagala u spornu nekretninu. Na predložene izvode Sparkasse bank d.d. od 12.05.2010. godine, od 13.07.2010. godine, 16.12.2010. godine, 14.07.2010. godine, od 16.12.2010. godine, od 13.04.2011. godine, od 20.07.2011. godine, od 27.12.2012. godine, od 02.03.2012. godine, od 22.12.2011. godine, je izjavio da su to zajednička sredstva na zajedničkom računu u Sparkasse bank i iz tih sredstava, između ostalog, su finansirali izgradnju kuće. Sredstva na deviznoj i dinarskoj štednoj knjižici PBS banke su također zajednička i iz tih sredstava je finansirana izgradnja kuće i pomoćnih objekata.

Prvotuzena Kusur Zehida je u svom iskazu kojeg je dala u svojstvu parnične stranke navela da je zajednica života između nje i Ibrahima prestala krajem 1995. godine. Nakon završetka rata njihovu zajedničku kuću u Domislici je adaptirao Ibrahim 1997. godine. Prije rata u Domislici dok je još živjela sa Ibrahimom napravljeni su kuća, garaža, vanjski wc, kapija i ostava. Ibrahim je poslije rata to obnavljao zajedničkim parama, to su pare koje su zajedno zaradili i čuvali na računu Siti bank. Ona je samo imala punomoć za dizanje tih para, a Ibrahim je kada je otišao, ponio sa sobom štednu knjižicu i kartu od banke, i podigao je pare i ukinuo njenu punomoć. Bilo je uštedevine i na Sparkasse, a to je bilo šparanje od Ibrahimove plate. Po njenom saznanju Ibrahim je podigao sa Siti bank oko 50.000,00 DM a ne zna koliko je bilo u Sparkasse banci. Njoj Ibrahim ništa od tih novaca nije dao na ruke. Protivila se da Ibrahim njihovim zajedničkim parama renovira kuću i objekte poslije rata. Ona ga je opomenula kada je jednom direktno otišla pred kuću a on je vikao "Daj sikiru da je isječem". Ona ih je tužila zato što su bacali tada drveće na nju. Rekla mu je da ne dira te objekte dok se sudski ne riješe. Sadida je bila tu kada je to rekla Ibrahimu, i zajedno je sa njim se bacala na nju a čula je upozorenje. To je bilo 1997. godine. Ne zna ni sama koliko ga je puta opomenula, sigurno deset puta. To je poručivala i po svojoj kćerki koja im je išla. Kada ga je opominjala on bi rekao da je to sve njegovo. Nije joj poznato da li je Sadida ulagala novac u te nekretnine a to joj ni ne može biti poznato ali ne zna ni jednu firmu ni jednu ženu kod koje je ona radila a žive u istom gradu. Navela je da su na Siti banku išle njihove plate. Obratila se banci tj. došla da digne pare i tada je saznala da je izbrisana iz punomoći a to je saznala mjesec dana nakon što je Ibrahim otišao, kada je otišla u banku da digne pare od plate. Samo se tada obratila banci, ali je nakon toga dolazila pošta od Siti banke na njenu adresu. Siti banka je dostavljala mjesečni obračun. Poznato joj je koliko je novaca ostalo na tom računu i to je bilo oko 50.000,00 DM a to je vidjela tako što je poštom dolazio obračun od banke a tih 50.000,00 DM je pisalo na tom obračunu koji je njoj dolazio. Pokušala je da utuži i taj novac u iznosu od 50.000,00 DM kada je tužila Ibrahima za bračnu imovinu a tu je odbijena. Ne može se izjasniti kada je adaptirana kuća u Domislici i ostali objekti. Zna samo da ih je opominjala. Nije se pismeno obraćala zvaničnim organima vlasti kako bi spriječila gradnju, samo usmeno. Nije je interesovalo da li su Sadida i Ibrahim stekli zajedničku imovinu. Nije ni u kakvim odnosima ni kontaktu sa njima. Sa njima nema kontakt od onog dana kada su na nju bacali drveće. Ne zna koliko je novca uloženo u adaptaciju kuće i objekata. Nije u Njemačkoj tražila utvrđenje bračne tekovine na novcima u Siti banci a ta je banka propala prije 10 godina a ne zna da li su ta novčana sredstva i dalje i poslije ostala na Siti banci jer su prestali obračuni iz te banke dolaziti na njenu adresu. Njena djeca nisu u dobrim odnosima sa djecom Ibrahima i Sadide odavno. Navela je da je njena plata stizala na račun u Siti banci, dizala ju je dok je imala punomoć

a nakon toga je otvorila drugi račun u Sparkasse banci za platu. A kada je rekla da je izgubila zahtjev da se kao bračna imovina utvrdi i taj novac od 50.000,00 DM u Siti banci, mislila je na to da se obratila svom advokatu za taj novac ali joj je advokat rekao da joj to neće ganjati zato što je mislio da to ne može dokazati.

Svjedok Kadušić Rasim je u svom iskazu izjavio da mu je poznato da se predmetna kuća nalazi u Domisllici, živi u istom naselju u neposrednoj blizini predmetne kuće oko nekih 70 m, po prestanku ratnih sukoba u BiH je bila zapaljena, nije imala krova, imala je samo zidove i ploče. Otprilike kada je stao rat Kusur Ibrahim je došao i krenuo sa sanacijom kuće, u vrijeme kada su ljudi dobijali donacije a Ibrahim nije imao donaciju. Ne zna kada je završena kuća, radio je etapno, prvo je radio kuću a onda nakon toga postepeno i objekte oko nje, ne zna kojim redoslijedom ni u kojem vremenu. Ibrahim je sa Sađidom u to vrijeme živio skupa i to su sve skupa radili. Koliko zna, prva Ibrahimova supruga Zahida nije dolazila sigurno nekih 7 do 8 godina nakon što je Ibrahim došao da gradi kuću. Pretpostavlja da je Zahida znala za to a ona je tada živjela kod svoje majke u neposrednoj blizini sporne kuće. Bila je tada u Njemačkoj. Nije čuo da je Zahida ikada nešto tražila od Ibrahima. Koliko zna Ibrahim je plaćao radnike i građevinski materijal a Sađida je bila s njim u braku pa su vjerovatno to zajedno radili. Osim njegovog rahmetli oca koji je radio krov, on je isto radio u određenim etapama izgradnje kao i radnici Cvrčak Fahrudin i Kusur Vahid, i još neki ljudi i to Kusur Salih, Kusur Enko, Cvrčak bahrudin, Suljaković Vejsil itd.

Svjedok Cvrčak Fahrudin je u svom iskazu izjavio da mu je poznato u kojoj kući su Kusur Ibrahim i Kusur Sađida živjeli do 2018. godine. Po prestanku ratnih sukoba u BiH kuća je bila totalno devastirana i od nje je ostao samo skelet. Uz tu kuću je ranije postojala samo garaža a ona je isto uništena u ratu. Adaptaciji i sanaciji predmetne kuće misli da je pristupljeno u periodu od 1997. godine ili 1998. godine ili 1999. godine. Bila je i Sađida tu kada je to rađeno. Oni su stupili u brak kada je kuća bila totalno devastirana. On je jedan dan pomogao mom amidžiću na fasadi i zaradio dnevnicu. Kusur Enko je radio kameni zid, Ibrahimova braća su radili fasadu, Cvrčak Ferid je radio fasadu na garaži, kotlovnica je naknadno rađena sa centralnim grijanjem uz kuću. Misli da je prva supruga Zahida znala za izgradnju te kuće jer je tuda prolazila idući u svoju parcelu. Ne bi znao da li se Zahida protivila izgradnji kuće. Ne zna gdje je nabavljan građevinski materijal za kuću a to su plaćali Ibrahim i Sađida. Kusur Zahida sigurno nije učestvovala u izgradnji kuće i objekata jer mu je to logično.

Svjedok Kusur Vahid, brat drugotuženog, je u svom iskazu izjavio da mu je poznato u kojoj kući su Kusur Ibrahim i Kusur Sađida živjeli do 2018. godine, a u odnosu na njegovu kuću se nalazi udaljena otprilike 300 m. Po prestanku ratnih sukoba u BiH kuća je bila totalno devastirana i od nje su ostali samo zidovi. Sanaciji predmetne porodične kuće su pristupili Sađida i Ibrahim zajedno i to je bilo 1997. godine. Oni su je očistili, pokrivali, radili zidove, stolariju i opremali je namještajem. To su oni radili skupa. Adaptaciju kuće su finansirali njih dvoje. Građevinski materijal su nabavljali i plaćali njih dvoje, a i majstore su također njih dvoje plaćali. Nekad je i on možda platio a on mu refundirao a bilo je i toga da su mu nekada ostavljali novac da i on nešto plati. On je na početku učestvovao nešto malo oko čišćenja zgarišta. Poznato mu je da su radove na kući izvodili Kusur Emko koji je radio zid, Kadušić Huso koji je radio također zid, Kadušić Jusuf koji je radio krov, Kusur Salih i Kusur Amir koji su radili maltu okolo i unutar kuće. Ostali objekti tj. garaža, predulaz sa kotlovnicom, pečenjara, ograda sa kapijom su

rađeni poslije. Prije rata je bio mali objekat na mjestu gdje je sadašnja garaža a također je služio kao garaža a to je izgrađeno poslije rata a to su izgradili Ibrahim i Sadida. Kusr Zahida nije ni na koji način učestvovala u izgradnji kuće i objekata niti je se protivila izgradnji kuće i pomoćnih objekata. Poznato mu je kada su Kusr Ibrahim i Sadida zasnovali bračnu zajednicu a to je bilo oko 1995. godine i od tada žive skupa pa do danas. Koliko zna Kusr Ibrahim i Sadida su zajednički raspolagali svojim primanjima. Kompletna sanacija i izgradnja kuće i objekata misli da je puno koštalo. Poznato mu je kasnije kada se Zahida sporila sa Ibrahimom a ne zna kada je spor između njih dvoje počeo oko sporne kuće, misli da je to bilo nakon što je kuća bila izgrađena a to je možda moglo biti poslije 2003. ili 2004. godine.

Svjedok Kusr Elda, kćerka tužiteljice i drugotuženog, je u svom iskazu izjavila da živi sa ocem, majkom i bratom od svog rođenja. Poznato joj je da je njen otac radio u rudniku, onda je počeo da taksira a majka je radila kao čistačica a radila je i privatno kod par žena kao i danas. Otac ima malu penziju oko 1.000 eura a majka dobija oko 450,00 eura, otac taksira jer je mala penzija i tu zarađuje blizu 1.000,00 eura a i majka dodatno čišćenjem privatno kod žena. Penzija ide na banku i tu im se odbija kirija a preostali iznos je za životne potrebe tj. plaća se školovanje za nju i brata, struja, voda, hrana itd. a preostali iznos se stavlja u kovertu i nosi za Bosnu. Sve troškove njeni roditelji plaćaju zajedno iz zajednički ostvarene zarade. Štedili su pare pa su napravili kuću u Domisllici i kupili dva stana u Maglaju, za vrijeme trajanja njihovog braka. Šta ostane na štednji u banci Sparkasse, na kraju godine dignu i nose u Bosnu. Imali su uštedevinu i u banci u Bosni. Živjeli su u porodičnoj kući u Domisllici u jednoj sobici, pošto je samo ona bila adaptirana za stanovanje a kada je ona imala 3 ili 4 godine. Tada su se počele ploče saljevati, podovi su rađeni, zidovi i to je sve rađeno narednih godina. To je sve se radilo dok roditelji nisu saznali da su tuženi a to je bilo 2014. godine. Osim kuće građeni su i drugi objekti i to kotlovnica, do garaže su napravili jednu manju sobu i iznad toga tavan. Građen je i kameni zid sa kapijom. Roditelji su od zajedničke zarade gradili kuću i objekte. Prvotuženu zna jer su joj je roditelji pokazali u prolazu kao bivšu ženu njenog oca. Prvotužena je znala za adaptiranje tih objekata u Domisllici jer njena kuća je tu u blizini i uvijek je tuda šetala i prolazila. Ona se nije protivila adaptaciji tih objekata i nikada ih nije dirala. Nije niukakvim odnosima sa djecom iz prvog braka svog oca, a tu misli da ona, njen otac i majka nemaju nikakvog kontakta sa njima.

Svjedok Kusr Armin, sin tužiteljice i drugotuženog, je u svom iskazu izjavio da živi sa roditeljima od svog rođenja. Majka radi u firmi kao čistačica a otac je taksista. Primanja od oca kao taksiste su 1.200,00 eura a za majčina nije siguran. Roditelji troše novce na kiriju i hranu a imaju zajednički račun i svim zajednički raspolazu. Roditelji su zajednički stekli imovinu i to dva stana u Maglaju u kojima žive zakupci. Roditelji imaju uštedevinu u banci u Njemačkoj i u BiH. Te štednje su zajednička sredstva. Poznato mu je da je kuća u Domisllici u ratu srušena i da su roditelji oko 1996. godine tu kuću počeli renovirati a to su radili do 2014. godine. Oni su renovirali kuću postepeno tako što su u Njemačkoj sabirali pare i uvijek kad bi kretali u Bosnu ponijeli bi pare i investirali ih u kuću. To se odnosi i na druge objekte oko kuće tj. garažu i kotlovnicu. Materijal za izgradnju tih objekata je kupovan ne sjeća se gdje. Nema nikakav kontakt sa svojom polubračom i polusestrama i to Maidom, Alisom i Eldinom. Kusr Zahidu poznaje tako što su mu je roditelji pokazali kada je šetala pored kuće. Ona nije tu u kuću nikada dolazila. Bila je upoznata da roditelji renoviraju kuću jer je tuda često prolazila i nije se renoviranju

protivila. Kusr Zehida i njena djeca nisu učestvovali u adaptaciji kuće i pomoćnih objekata.

Svjedok Žuna Zahid, brat tužiteljice, je u svom iskazu izjavio da njegova sestra je sa Ibrahimom zasnovała bračnu zajednicu 1995. godine, žive u Njemačkoj. Poznato mu je da sestra i zet rade i to da sestra radi u nekoj firmi u Njemačkoj a zet taksira. Sestra je tokom braka cijelo vrijeme radila. Dolazio je u porodičnu kuću u Domisllici kada dođu na godišnji odmor. Poznato mu je da se porodična kuća renovirala u Domisllici, krov su stavljali na kuću i na pomoćni objekat, poznato mu je da su njegovi otac i majka dali novac za krovnu konstrukciju. Poznato mu je da su kuću finansirali njegova sestra i zet. Sestra je dobila miraz od roditelja u obliku parcele sa šumomom a pošto je ona trebala novac za adaptaciju kuće u Domisllici, htjela je da proda tu parcelu a on je odlučio da je kupi da ostane u porodici, pa je i kupio. Taj novac sestra je upotijebila u adaptaciju kuće. Dolazio je poslije adaptacije kuće i izgledala je super, fino uređena, sređena. Osim kuće sestra i zet su gradili pomoćne objekte. I on je nešto pomagao.

Svjedok Kusr Alisa, kćerka prvotuzene i drugotuzenog, je u svom iskazu izjavila da je poslije rata njen otac renovirao kuću u Domisllici ali sa zajedničkim parama od njega i majke Zehide. Pomoćne objekte, kotlovnicu i betonski zid, je izgradio njen otac. Majka je upozorovala oca da ne gradi te objekte dok ne riješe imovinskopravne odnose a to je velikim dijelom radila preko nje. Može se zakleti da Sađida nije učestovala u izgradnji ovih objekata a to zna jer ona nikada u životu nije radila. Faktička zajednica između majke i oca je prestala za vrijeme rata. Misli da je to bilo 1995. godine ili 1996. godine. Njena majka je živjela u Njemačkoj. Adaptacija kuće u Domisllici misli da je počela 1998. godine ili 1997. godine. Adaptacija je počela nakon što je otac otišao iz zajedničkog stana i uzeo svoj stan. On je adaptirao kuću zajedničkim parama koje je podigao sa zajedničkih štednih računa a to su Siti banka i Sparkasse bank a to zna jer je otišla u Siti banku gdje je znala da se nalazio štedni račun i gdje su joj rekli da su pare podignute a novac koji je bio na štednji koji je otac rekao da štedi za nju u Sparkasse banci je također podignut. To joj je rekla jedna žena u banci koja nju poznaje a misli da je to frau Koak. Ona je kao dijete mogla dobiti informaciju ali je za dizanje para trebala biti u pratnji roditelja. Poslije rata je prvi put došla u Domisllicu misli 1999. godine. Ta kuća je izgledala tada tako da je krov bio izgoren, nije bilo prozora i bilo je puno smeća, sve je bilo zaraslo. To se valjda počelo čistiti i onda se valjda krenulo sa radovima oko kuće a tada kad je ona došla ništa nije bilo urađeno. Ne sjeća se koliko je u pitanju para bilo u banci Siti bank. Njen otac je zasnovaao bračnu zajednicu sa Sađidom misli 1995. godine od kada su skupa živjeli. Ispočetka je bila sa Sađidom u normalnim odnosima, a kasnije u lošim jer ona nije htjela da ona dolazi. Sa Sađidom je bila u dobrim odnosima prve dvije godine, onda nije išla duže vrijeme, pa je opet išla, pa opet nije itd i to se tako vuklo. Ne zna kada je kuća adaptirana da bude u sadašnjem stanju. Pomoćni objekti oko kuće su građeni postepeno, a ne zna tačno kada su izgrađeni. Garaža je ostala iza rata ali nije imala sprat. A i to je Ibrahim Kusr napravio sa zajedničkim parama od njene majke i njega. Znam da je zajedničkih para bilo više od 50.000,00 njemačkih maraka a to zna jer je vidjela papir od Siti banke gdje je pisalo neki iznos oko 51.000,00 njemačkih maraka. Ne sjeća se kada su saznali da je konto u toj banci nula. Kada je išla kod Sađide zna da ona nije radila nego se bavila oko djece. Zadnji put kada je bila kod njih, to je bilo prije 13 godina, ona nije radila. Zna zato što je išla kod njih a ona je bila non stop kući. Zna da je majka tužila oca zbog zajedničke imovine. Poznato joj je da je majka u tom postupku

potraživala i taj novac iz Siti banke. Nije joj poznato da li Ibrahim i njegova sadašnja supruga imaju uštedevinu.

Odredbom čl. 7. st. 1. Zakona o parničnom postupku F BiH propisano je da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvoditi dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, dok je odredbom čl. 123. istog zakona propisano da je svaka stranka dužna dokazati činjenice na kojima zasniva svoj zahtjev. Odredbom čl. 126. Zakona o parničnom postupku F BiH regulisano je da ako sud na osnovu izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju te činjenice zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Odredbom člana 250. Porodičnog zakona F BiH („Sl. novine F BiH“ broj 35/05 i 41/05), propisano je da bračni partneri mogu imati bračnu stečevinu i posebnu imovinu.

Odredbom člana 251. stav 1. Porodičnog zakona propisano je da bračnu stečevinu čini imovina koju su bračni partneri stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, kao i prihodi iz te imovine.

Odredbom člana 252. stav 1. Porodičnog zakona propisano je da su bračni partneri u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drukčije dogovorili.

Odredbom člana 253. Porodičnog zakona je propisano je da se na bračnu stečevinu primjenjuju odredbe stvarnog i obligacionog prava, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Odredbom člana 254. stav 1. Porodičnog zakona je propisano je da imovina koju bračni partner ima u času sklapanja braka ostaje njegova posebna imovina.

Na osnovu provedenih dokaza utvrđeno je slijedeće činjenično stanje: da je zajednica života između prvotuzene i drugotuzenog prestala 1995. godine, a iste godine počela između tužiteljice i drugotuzenog koji su onda i formalno zaključili brak 1996. godine u kojem su do danas, da je porodična kuća u Domislici uništena u ratu u tolikoj mjeri da je vrijednost onoga što je od nje ostalo iznosila 30.000,00 KM, kao i da su tužiteljica i drugotuzeni u februaru 1997. godine kao bračni supružnici započeli adaptaciju predmetne kuće u Domislici kada su je pokrili, i od kada su sve do 2018. godine u toj kući živjeli i u istu ulagali svoja novčana sredstva da bi ona izgledala kako danas izgleda. Ovo je proizašlo iz iskaza tužiteljice i drugotuzenog koje su dali u svojstvu parničnih stranaka, a koji su izjavili da su svo vrijeme trajanja njihove zajednice života radili, zajednički sticali, podizali dvoje zajedničke djece, štedili i ulagali svoja zajednička novčana sredstva, pored ostalog, i u renoviranje kuće u Domislici. To su potvrdili i saslušani svjedoci: Kadušić Rasim koji je izjavio da je po prestanku rata Kusr Ibrahim krenuo sa sanacijom kuće sa Sadidom sa kojom je u to vrijeme živio skupa i to su sve skupa radili, Cvrčak Fahrudin koji je izjavio da su građevinski materijal za kuću plaćali Ibrahim i Sadida, Kusr Vahid, brat drugotuzenog, koji je izjavio da su sanaciji predmetne porodične kuće pristupili Sadida i Ibrahim zajedno 1997. godine, kada su je skupa očistili, pokrivali, radili zidove, stolariju i opremali je namještajem, te su adaptaciju kuće zajedno i finansirali, svjedok Kusr Elda i Kusr Armin, djeca tužiteljice i drugotuzenog, koji su izjavili da su majka i otac svo vrijeme radili i zarađivali plate, štedili pare pa su napravili kuću u Domislici i kupili dva stana u Maglaju, i od zajedničke zarade gradili

kuću i objekte, kao i svjedok Žuna Zahid, brat tužiteljice, koji je izjavio da je njegova sestra tokom braka cijelo vrijeme radila, i da su zajednički finansirali porodičnu kuću u Domisllici, a sestra je još dobila i miraz od roditelja koji je upotrijebila u adaptaciju kuće. Da su vršeni radovi na kući u cilju renoviranja, adaptacije i saniranja ratom uništene porodične kuće u Domisllici u vrijeme kada se drugotuženi saživio sa tužiteljicom, potvrdila je i prvotužena i svjedok Kusr Alisa, kćerka prvotužene i drugotuženog, ali su one tvrdile da je adaptaciju vršio Kusr Ibrahim a da je adaptacija finansirana od zajedničke uštedevine koju su prvotužena i drugotuženi imali u Siti Bank u iznosu od 50.000,00 DM. Međutim, tom dijelu ovih iskaza sud nije poklonio vjeru jer isti nisu potkrijepljeni ni jednim materijalnim dokazom, a sama prvotužena je izjavila da je taj iznos vidjela tako što joj je poštom dolazio obračun od banke na kojem je pisao taj iznos, a koji obračun u formi dokaza nije provela u ovom postupku. Osim toga, ona kaže da je taj iznos bio na računu u Siti bank na koji su pristizale njena i Ibrahimova plata, a onda tvrdi da je ona imala samo punomoć koju joj je Ibrahim dao radi podizanja novca, što je kontradiktorno i nemoguće. Osim toga Kusr Alisa, koja je 1995. godine kada je njen otac otišao od kuće, bila dijete od 11 godina, zna za uštedevinu od 50.000,00 DM u Siti bank jer je tada otišla u Siti banku i gdje su joj rekli da su pare podignute, a što joj je rekla jedna žena u banci koja nju poznaje a misli da je to bila frau Koak, što takođe ovaj sud smatra nemogućim, a najmanje neuvjerljivim. Ona tvrdi da Sađida nikada nije radila, čemu se ne može pokloniti vjera jer i sama kaže da sa novom porodicom svog oca nema nikakav kontakt 13 godina, dok prvotužena kaže da o tome da li tužiteljica radi li ne radi nema saznanja.

Dakle, iz provedenih dokaza proizilazi da predmetna ulaganja na adaptaciji ratom uništene kuće u Domisllici i pomoćnih objekata oko nje, predstavljaju bračnu tekovinu tužiteljice i drugotuženog, s obzirom da je tužiteljica uspjela dokazati da su ih bračni partneri sticali radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, što je drugotuženi u cijelosti priznao, a prvotužena nije ničim uspjela dokazati da u tim ulaganjima tužiteljica nije učestvovala.

Kako je odredbom člana 252. stav 1. Porodičnog zakona FBiH, propisano da su bračni partneri u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drugačije ugovorili to proizilazi da su tužiteljica i tuženi sa dijelovima od ½ ulagali u adaptaciju ratom uništene kuće u Domisllici i pomoćnih objekata oko nje, jer ni iz jednog izvedenog dokaza ne proizilazi da su drugačije ugovorili svoja učešća, pa je pravno irelevantno koliki doprinos je imala tužiteljica a koliki tuženi u sticanju te imovine jer to sud nije dužan utvrđivati s obzirom na gore navedeno.

Prema odredbi čl. 210. Zakona o obligacionim odnosima (Službeni list R BiH broj 2/92,13/19 i Sl. novine F BiH broj 29/03, 42/11), predviđeno je, da kada je neki dio imovine jednog lica prešao na bilo koji način u imovinu nekog drugog lica, a taj prelaz nema svoj osnov u nekom pravnom poslu ili u zakonu, sticalac je dužan da ga vrati, a kad to nije moguće – da naknadi vrijednost postignutih koristi, i da obaveza vraćanja, odnosno naknade vrijednosti nastaje i kada se nešto primi s obzirom na osnov koji se nije ostvario ili koji je kasnije otpao.

Kako je proizašlo iz rezultata ovog postupka, a što je među strankama i nesporno, predmetna nekretnina koja je utvrđena zajedničkom bračnom stečevinom prvotužene i drugotuženog sa po ½, je dana 15.05.2015. godine pravosnažno fizički podijeljena, na

način da je prvotuženoj Kusr Zehidi pripala etaža sprata stambenog objekta sa postojećim ulazom pored kotlovnice, prizemni aneks uz stambeni objekat označen kao kotlovnica, 22,00 m zidane ograde visine 1,20 m sa kliznom kapijom i 805 m² zemljišta označenog u skici vještaka geodetske struke sa plavom bojom, dok je drugotuženom pripalo sve ostalo (etaža prizemlja stambenog objekta sa postojećim ulazom od lokalnog puta, pomoćni ekonomski objekat sa pečenjarom, kompletana zidana ograda visine 2,00 metara sa glavnim ulaznim kapijama, 7,00 metara zidane ograde visine 1,20 metara, kompletno popločanje (osim u dijelu širine 1,0 metara lijevo od ulaznih vrata za sprat) i 805 m² zemljišta). Prvotuženoj Kusr Zehidi je na taj način u imovinu prešao i tužiteljicin doprinos od ½ u ulaganjima vršenim u adaptaciju: etaže sprata stambenog objekta sa postojećim ulazom pored kotlovnice, prizemnog aneksa uz stambeni objekat označen kao kotlovnica, i 22 m zidane ograde visine 1,2 m sa kliznom kapijom, a taj prelaz nije imao svoj osnov u nekom pravnom poslu ili u zakonu. Stoga je prvotužena kao sticalac, dužna da tužiteljici naknadi vrijednost postignutih koristi. Kako vrijednost etaže spata stambenog objekta sa postojećim ulazom pored kotlovnice iznosi 34.530,80 KM, a vrijednost etaže spata stambenog objekta nakon oknčanja ratnih sukoba u BiH poslije razaranja stambenog objekta je iznosila 15.000,00 KM, to znači da je ukupna vrijednost ulaganja po ovoj stavci 19.530,80 KM. Prizemni aneks uz stambeni objekat označen kao kotlovnica koji je po nalazu vještaka građevinske struke dograđen uz stambeni objekat u poslijeratnom periodu, ima vrijednost 4.920,00 KM koliko je, dakle, i ukupna vrijednost ulaganja po ovoj stavci, dok 22,00 m zidane ograde visine 1,20 m sa kliznom kapijom, a što je takođe diobom pripalo prvotuženoj, a takođe izgrađeno u poslijeratnom periodu, je vrijednosti 9.600,00 KM, a što je, samim tim, i ukupna vrijednost ulaganja po ovoj stavci, što znači da ukupna vrijednost ulaganja u ove tri stavke iznosi 34.050,80 KM. Kako je doprinos tužiteljice u ulaganjima ½, to znači da je prvotužena dužna da joj naknadi iznos od 17.025,40 KM.

Nesporno je da je preostali dio predmetne nekretnine prvotuženoj pripao u vlasništvo, tako što ga je ona u svojstvu tražioca izvršenja, kupila u izvršnom postupku koji se kod ovog suda vodio pod brojem 42 I I 010431 16 I, a koji je vođen zbog toga što izvršenik (ovdje drugotuženi) nije prvotuženoj namirio iznos od 15.469,40 KM i troškove vanparničnog postupka u iznosu od 1.475,37 KM, na što je bio obavezan pravosnažnim rješenjem ovog suda broj: 42 I V 00639 13 V od 25.07.2014. godine. Samim tim, kako nije platio gore navedeno, a koji dug je narastao u toku izvršnog postupka jer su se gomilale zakonske zatezne kamate i troškovi izvršnog postupka, to je samim tim drugotuženi uštetio na račun nekretnine koja je kupljena u izvršnom postupku, pa samim tim i na račun ulaganja koje je u taj dio nekretnine vršila njegova supruga Kusr Sadida odnosno tužiteljica, a sticanje bez osnova se može manifestovati ne samo u povećanju imovine, već i u njenoj neopravdanoj uštedi na teret druge strane, a što je i stav sudske prakse izražen u rješenju Vrhovnog suda F BiH broj 58 0 Ps 901258 10 Rev 2 od 22.03.2012. godine. Samim tim, drugotuženi je dužan tužiteljici da namiri njeno ulaganje u dio nekretnine koji je njemu pripao fizičkom diobom, a koji je kao izvršenik izgubio u izvršnom postupku, i to se ne može staviti u obavezu prvotuženoj, jer je prvotužena kupila nekretnine u izvršnom postupku u stanju u kakvom su se prodavale, a prelazak tužiteljicinih ulaganja zajedno sa njima u imovinu prvotužene je imao svoj osnov u Zakonu o izvršnom postupku F BiH, čime se ne može smatrati da se za njihovu vrijednost prvotužena neosnovano obogatila. Samim tim, kako vrijednost etaže prizemlja stambenog objekta sa postojećim ulazom od lokalnog puta iznosi 34.496,80 KM (što se dobije kada se od ukupne vrijednosti stambenog objekta koja iznosi 69.027,60 KM oduzme vrijednost

etaže spata stambenog objekta sa postojećim ulazom pored kotlovnice - 34.530,80 KM) kojoj vrijednosti se oduzima vrijednost etaže poslije ratnih razaranja - 15.000,00 KM, znači da je ukupna vrijednost ulaganja po ovoj stavci 19.496,80 KM, dok vrijednost ulaganja u pomoćni ekonomski objekat sa garažom iznosi 21.370,00 KM, vrijednost ulaganja u pečenjaru iznosi 1.725,00 KM i vrijednost ulaganja u zidanu ogradu visine 2,00 metara sa glavnim ulaznim kapijama, 7,00 metara zidane ograde visine 1,20 metara, kompletno popločanje (osim u dijelu širine 1,0 metara lijevo od ulaznih vrata za sprat) iznosi 5.040,00 KM (što se dobije kada se od ukupne vrijednosti kamenog zida i kapije koja iznosi 14.640,00 KM oduzme vrijednost 22,00 m zidane ograde visine 1,20 m sa kliznom kapijom - 9.600,00 KM), to proizilazi da je ukupna vrijednost ulaganja u ovaj dio nekretnine iznosi 47.631,80 KM, a pola od toga iznosi 23.815,90 KM.

Obzirom da se sud mora kretati u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva, to je onda odlučeno da je drugotuženi dužan tužiteljici namiriti iznos od 23.515,90 KM (a što predstavlja razliku između, konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, traženih 40.541,30 KM, i 17.025,40 KM koliko je sud pronašao da je prvotužena dužna namiriti tužiteljici). Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom je traženo da tuženi isplate tužiteljici iznos od 40.541,30 KM, pa je ovaj sud prema gore obrazloženom, podijelio obavezu na način da je drugotuženi dužan isplatiti iznos od 23.515,90 KM, a prvotužena iznos od 17.025,40 KM pojedinačno, obzirom da zahtjev prema njima nije usmjeren kao prema solidarnim dužnicima.

O zakonskim zateznim kamatama sud je odlučio temeljem člana 277. st. 1. i 324. Zakona o obligacionim odnosima kojim je propisano da dužnik koji zadocni sa ispunjenjem novčane obaveze duguje pored glavnice i kamatu po stopi koja se u mjestu ispunjenja plaća na štedne uloge po viđenju, kao i to da dužnik dolazi u docnju kada ne ispuni obavezu u roku određenom za ispunjenje, ako rok za ispunjenje nije određen, dužnik dolazi u docnju kada ga povjerilac pozove da ispuni obavezu, usmeno ili pismeno, vanskudskom opomenom ili počinjanjem nekog postupka čija je svrha da se postigne ispunjenje obaveze, na način da je tužene obavezao da tužiteljici isplate zakonsku zateznu kamatu od dana podnošenja tužbe sudu, 12.07.2017. godine, obzirom da iz rezultata postupka nije proizašlo da je tužiteljica ranije pozvala tužene na ispunjenje obaveze.

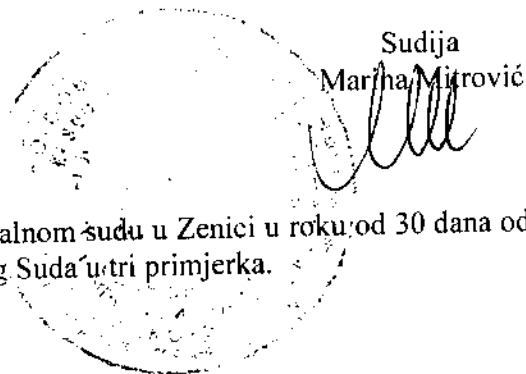
To su razlozi zbog kojih je sud odlučio kao u izreci presude.

Odluku o troškovima spora, sud je donio na osnovu odredbe čl. 386. i 387. Zakona o parničnom postupku F BiH, te tužiteljici na ime istih, a po označenoj vrijednosti spora, dosudio sljedeće iznose: 720,00 KM na ime sastava tužbe po ovlaštenom punomoćniku, pristupa ovlaštenog punomoćnika na pripremno ročište dana 15.05.2019. godine koje je odloženo na samom početku i nije otvoreno u iznosu od 180,00 KM (25% - član 13. stav 6. tačka a. važeće Tarife), zastupanja tužiteljice po ovlaštenom punomoćniku na pripremnom ročištu od 09.07.2019. godine u iznosu od traženih 458,00 KM, zastupanja tužiteljice po ovlaštenom punomoćniku na nastavku pripremnog ročišta od 19.07.2019. godine u iznosu od 360,00 KM (50% - član 13. stav 5. tačka a. važeće Tarife), zastupanja tužiteljice po ovlaštenom punomoćniku na ročištu na licu mjesta od 07.08.2019. godine u iznosu od 540,00 KM (75% - član 13. stav 4. tačka a. važeće Tarife), zastupanja tužiteljice po ovlaštenom punomoćniku na glavnoj raspravi od 21.10.2019. godine u iznosu od 720,00 KM, zastupanja tužiteljice po ovlaštenom punomoćniku na nastavku glavne rasprave od 23.12.2019. godine u iznosu od 360,00 KM (50% - član 13. stav 5. tačka a. važeće Tarife), zastupanja tužiteljice po ovlaštenom punomoćniku na nastavku

glavne rasprave od 10.09.2020. godine u iznosu od 360,00 KM (50% - član 13. stav 5. tačka a. važeće Tarife), trošak na ime geodetskog i građevinskog vještačenja u iznosu od 700,00 KM, troškove upotrebe vlastitog automobila ovlaštenog punomoćnika (2 x 22 km relacija Žepče-Maglaj-Žepče x 35% od 2,00 KM/1l goriva x 7 ročišta) u smislu čl. 31. ADV tarife u iznosu od 215,60 KM, naknada za utrošeno vrijeme za odsustvo iz kancelarije ovlaštenog punomoćnika za vrijeme putovanja na 7 ročišta u vremenskom trajanju od 7 sati u smislu čl. 26. stav 5. ADV tarife u iznosu od 420,00 KM, čemu se dodaje i trošak tužiteljice koji je imala za taksi prevoz za sud po predmetnih nekretnina i nazad radi obavljanja uviđaja na licu mjesta u iznosu od 40,00 KM, troškovi pribavljanja zk izvatka u iznosu od 10,00 KM, troškovi kopiranja u iznosu od 2,50 KM, i čemu se dodaju i troškovi sudske takse na tužbu u iznosu od 300,00 KM i sudske takse na presudu u iznosu od 300,00 KM, što sveukupno iznosi 5.686,10 KM. Visina dosuđenih troškova određena je u skladu sa odredbom člana 12., 13., te člana 26. i 31. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Sl. novine FBiH br. 22/2004) i člana 1. stav 1. Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o advokaturi FBiH (Sl. Novine FBiH br.18/05), te shodno odredbama Zakona o sudskim taksama Zeničko-Dobojskog kantona (Službeni glasnik ZE-DO kantona, broj: 12/09, 04/11, 07/11, 09/13). U pogledu preostalih potraživanja troškova parničnog postupka, sud ih je našao neosnovanim jer nisu postavljeni u skladu sa važećim propisima. Obzirom da je u pogledu glavnog zahtjeva odlučeno kao u izreci, to je i u odnosu na troškove postupka odlučeno da svaki od tuženih snosi ½ od ukupno obračunatih troškova, obzirom da zahtjev prema njima nije usmjeren kao prema solidarnim dužnicima.

Slijedom navedenog i utvrđenog, a primjenom relevantnih zakonski odredbi, sud je odlučio kao u izreci presude.

Sudija
Marina Mitrović

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 30 dana od dana prijema iste. Žalba se podnosi putem ovog Suda u tri primjerka.